

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXIII
Číslo 3
12 Kč

BŘEZEN 2022

INTRAVILÁN KOJETÍNA ČEKÁ ŘADA ZMĚN NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH!

Požádali jsme starostu města Leoše Ptáčka o vyjádření k těmto poměrně razantním zásahům, na které si řada obyvatel bude muset zvykat.

O těchto a podobných omezeních v dopravě uvnitř města se uvažuje snad deset let, co ale vedlo vedení města učinit změny v několika ulicích najednou?

Řekl bych, že podstatně víc, než deset let... Situace například ve Sladovně ulici je katastrofální mnohem déle. O jakémkoli rozfázování jsem já osobně nepřemýšlel ani vteřinu. Nevidím v tom vůbec žádný smysl. Šli jsme jednotlivě ulici po ulici, a hledali optimální řešení z pohledu zákona o provozu na pozemních komunikacích, a samozřejmě jsme usilovali o co možná nejmenší zásah do komfortu obyvatel, kteří v daném místě bydlí.

Domníváte se, že občané toto v konečném důsledku ocení?

Máte na mysli snahu zasahovat jim co nejméně na jejich návyky?

To možná taky, ale máme na mysli především celkově efekt všech těchto změn.

V konečném důsledku to ocení zejména všichni ti, kteří budou mít vždy vyvezenou popelnici, bez problémů se k nim dostane hasič nebo sanitka, až je budou potřebovat a třeba taky řidič, kterému Technis nenahrne sníh před dveře jeho auta.

Toto byly hlavní důvody všech provedených změn?

Ano, myslím, že tyto důvody byly hlavní. Z integrovaného záchranného systému vzešel první impuls. Pochopitelně velmi ochotně se přidalo vedení Technisu, zajišťujícího svoz odpadů ve městě a zimní údržbu komunikací. Ostatně Technis po opatřeních volal už mnoho let, není

nic příjemného neustále čelit telefonátům na téma nevyvezené popelnice. Klient není připravený chápat, že se do ulice v ten den popeláři nedostali kvůli zaparkovaným autům. To samozřejmě "postiženého" nezajímá. A přes zimu, pokud napadne sníh, stopa po pluhu mnohdy vypadá, jako když švihne hada. Estetická stránka přirozeně nehraje klíčovou roli, spíše to, že nejde sníh odklidit k jednomu okraji a část řidičů jej má nahrnutý na dveře svého auta. To není příjemné. Myslím, že mnoho řidičů má osobní zkušenost.

Zmiňoval jste i zákon...

A to je další věc. Neméně podstatná. Ve dvousměrné ulici je vedle zaparkovaného auta nezbytné nechat dva pruhy na projetí. Je třeba vést diskusi o ulicích, jako je Sladovně? Havlíčkova? O celém Lešetíně? Není trvalým řešením, aby se při průjezdu Dudíkovou policista díval raději po muškátech v oknech. On samozřejmě ví, že ti lidé někde auto odstavit musí, a proto se tím nezabývá. Jde ale o to, kde je hranice únosnosti, a kam až chce tento stav město nechat zajít. Pořád se ještě nezastavil příliv dalších a dalších aut, v mnoha domácnostech jsou vozidla dvě a představy dospívajících dětí přece známe všichni. My na to prostě reagovat musíme.

Stojíte si tedy za tím, že jste vždy našli optimální řešení v dané lokalitě?

My si stojíme za tím, že jsme ve spolupráci s odborníky na danou problematiku našli vhodný průnik několika základních kritérií. Těmi jsou zákon o provozu na pozemních komunikacích, požadavky integrovaného záchranného systému, a až potom následovaly představy firmy Technis a komfort občanů. Je to tedy otázka úhlu pohledu. Pokud obyvatel města očekává, že na prvním místě bude jeho individuální představa a až potom zákonodárství, je to představa mylná. Takto město, dopravní inženýr a stejně tak strážník postupovat nemohou. Jsem ale přesvědčený, že své dočasně negativní pocity lidé žijící v dotčených lokalitách časem překonají, a po nějaké době přijatá opatření ocení.

pokračování na další straně

Dočasně negativní pocity? /úsměv/ Znamená to, že pocity případných nespokojených občanů se časem obrátí v trvale pozitivní?

Automaticky a ve sto procentech asi ne, ale každý, kdo chce naslouchat argumentům, to pochopí. Ten, kdo bydlí v jednosměrné ulici si časem na drobnou úpravu příjezdové nebo odjezdové trasy zvykne. Kdo se bude muset smířovat s tím, že najednou neparkuje přímo před svým domem, ale na druhé straně komunikace, po určité době ocení, že ve výsledku se mnohde do takové ulice vejde více zaparkovaných aut (na tomto jsme si dali obzvláště záležet) a ulice je současně vždy volně průjezdná, v zimě kultivovaně prohrnutá nebo posypaná.

Jen jestli budou mít pro jednosměrky stejné pochopení i cyklisté. Objekt blok domů na Lešetině autem nepředstavuje nic zásadního, na kole už je to kus cesty.

Ale ne, počkejte, já se celou dobu bavím o automobilové dopravě! Všechny nově vzniklé jednosměrky budou opatřeny doplňkovou značkou, která cyklistům jízdu v protisměru umožní. Vyžaduje to samozřejmě zvýšenou pozornost všech účastníků provozu, ale zákon to umožňuje a my jsme této možnosti využili.

Díky za rozhovor, pevně věříme, že jste zvolili ve výsledku to nejlepší řešení.
-rr kz-

Místní úprava dopravního značení MK ul. Dvořákova, Rumunská, Jiráskova, Dudíkova, Marie Gardavské, Chytilova, Čsl. legií, Kuzníkova v Kojetíně

STANOVENO
č.j. MMPr/207412/2021/MII
12. 10. 2021
Magistrát města Přerova

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada Města Kojetína se na své 73. schůzi konané dne 16. února 2022 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** rozpočtové opatření č. 4/2022, kterým se zvyšují:

příjmy o částku 360,85 tis. Kč

výdaje o částku 442,44 tis. Kč

financování o částku 81,59 tis. Kč,

- **schválila** v souladu se „Zásadami pro poskytování nájmu bytů, které jsou v majetku Města Kojetína, a pro poskytování nájmu parkovacích míst v garážovém stání domu na ulici Sladovná 1309, Kojetín, Kojetín I-Město“ minimální výši měsíčního nájemného za pronájem parkovacího místa v garážovém stání domu na ulici Sladovná 1309, Kojetín, Kojetín I-Město, 577 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování jednoho vozidla na parkovacím místě a 850 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování dvou vozidel na jednom parkovacím místě,

- **schválila** zveřejnění záměru pronájmu parkovacího místa č. 32 v garážovém stání domu na ulici Sladovná 1309, Kojetín, Kojetín I-Město, nájemci bytu č. F1 v domě na ulici Sladovná 1309, Kojetín, Kojetín I-Město, za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši měsíčního nájemného 577 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování jednoho provozuschopného vozidla a 850 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování dvou vozidel na tomto parkovacím místě, a za podmínky, že osobní vozidlo nesmí mít instalováno LPG nebo CNG,

- **schválila** zveřejnění záměru pronájmu parkovacího místa č. 7 v garážovém stání domu na ulici Sladovná 1309, Kojetín, Kojetín I-Město, za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši měsíčního nájemného min. 577 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování jednoho vozidla na parkovacím místě a min. 850 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování dvou vozidel na jednom parkovacím místě, motorové vozidlo nesmí mít instalováno LPG nebo CNG, a v případě, že nájemce bytu k němuž je parkovací místo přiřazeno projeví zájem o pronájem tohoto parkovacího místa, bude nájemní smlouva k tomuto parkovacímu místu ukončena,

- **schválila** zvýšení nájemného za pronájem pozemků z nájemní smlouvy uzavřené dne 15. 7. 1992, ve znění pozdějších dodatků, mezi Městem

Kojetín, jako pronajímatelem, a ČR – Úřadem práce v Přerově, jako nájemcem, v souladu se změnou cenových předpisů, na výši 18 Kč/m²/rok,

- **vzala na vědomí** žádost společnosti HANÁK NÁBYTEK, a. s.,

- **nesouhlasila** se zveřejněním záměru prodeje pozemku p. č. 211/284, orná půda o výměře 2113m², ve vlastnictví Města Kojetína, v katastrálním území Popůvky u Kojetína,

- **souhlasila** se zveřejněním záměru prodeje pozemků: parcela č. 7289 o výměře 1 142 m² – ostatní plocha, parcela č. 7291 o výměře 915 m² – ostatní plocha, parcela č. 7292 o výměře 198 m² – ostatní plocha, parcela č. 7293 o výměře 164 m² – ostatní plocha, parcela č. 7294 o výměře 395 m² – ostatní plocha, parcela č. 7295 o výměře 84 m² – ostatní plocha, parcela č. 7296 o výměře 259 m² – ostatní plocha, parcela č. 7297 o výměře 409 m² – ostatní plocha, parcela č. 7298 o výměře 455 m² – ostatní plocha, parcela č. 7299 o výměře 75 m² – ostatní plocha, parcela č. 848/2 o výměře 4 128 m² – ostatní plocha, parcela č. 848/3 o výměře 304 m² – ostatní plocha, parcela č. st.1639 o výměře 160 m² – zastavěná plocha a nádvoří, 8 688 m². Pozemky se nacházejí v katastrálním území Kojetín a obci Kojetín, jsou zapsané na listu vlastnictví č. 10001, vedeném u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Přerov. Pozemky budou prodávány jako celek. Prodej

se uskuteční na základě otevřeného výběrového řízení minimálně za cenu obvyklou stanovenou dle znaleckého posudku a za podmínek stanovených dotačním programem Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, programu 122D21 „Regenerace a podnikatelské využití brownfieldů“,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo na vypracování projektové dokumentace „Revitalizace mokřadu Nad Oborou, Kojetín“ mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem VZD INVEST s. r. o. za nabídkovou cenu 195 000 Kč bez DPH,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k akci „Rozšíření kolumbária – hřbitov Kojetín“ mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o. za nabídkovou cenu 211 800,03 Kč bez DPH,

- **schválila** zadávací dokumentaci včetně všech příloh k výběrovému řízení na dodavatele stavby „Cyklostezka kolem Alberta“,

- **vzala na vědomí** zprávu o vyřizování stížností a petic v roce 2021,

- **vzala na vědomí** informaci o omezení provozu Mateřské školy Kojetín, v budově odloučeného pracoviště Masarykovo náměstí 52, ve dnech 28. a 31. 1. 2022, z důvodu výskytu Covidu.

Starosta města Kojetína
zve na

23. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

které se uskuteční
v úterý 29. března 2022
od 16 hodin

v sále Vzdělávacího
a informačního centra,
Masarykovo náměstí 8.

Leoš Ptáček, starosta města

Tajemník Městského úřadu
Kojetín vyhlašuje

výběrové řízení na pozici VEDOUcí ODBORU VNITŘNÍCH VĚCÍ, ŠKOLSTVÍ A KULTURY

Pracovní poměr na dobu neurčitou,
příjem přihlášek do 6. dubna 2022
Více na www.kojetin.cz

VÝBĚR DAŇOVÝCH PŘÍZNÁNÍ

Výběr daňových příznání
daně z příjmů za rok 2021

bude zajištěn Finančním úřadem
Přerov přímo v Kojetíně,
a to ve středu 23. března 2022
v době od 8.00 do 16.00 hodin
v zasedací místnosti
Městského úřadu Kojetín
(přízemí, dveře č. 1).

INFORMACE PRO OBČANY

Upozornění na svoz bioodpadu a mobilní sběr nebezpečného odpadu

Pravidelný svoz biologického odpadu je zajištěn od 7. března 2022, i nadále však můžete vozit bioodpad

MOBILNÍ SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU VOZIDLY

BIOPAS Kroměříž spol. s r.o.
čtvrtek 24. března 2022

Stanoviště a doba sběru odpadů:

1. **Padlých hrdinů**, bývalé uhelné sklady 14.15 – 14.35 hodin
2. **Blanská** – parkoviště u Kroměřížské ul. 14.40 – 15.00 hodin
3. **Tržní náměstí** – u čerpací stanice 15.05 – 15.25 hodin
4. **Olomoucká** – parkoviště u Jordánu 15.30 – 15.50 hodin
5. **náměstí Svobody** – parkoviště u hřbitova 15.55 – 16.15
6. **náměstí Republiky** – u centra žilní chirurgie 16.20 – 16.40 hodin
7. **Popůvky** – u zastávky autobusu 16.50 – 17.10 hodin
8. **Kovalovice** – u kapličky 17.20 – 17.40 hodin

SOVZ VELKOOBJEMOVÉHO A BIOLOGICKÉHO ODPADU

Termín přistavení kontejnerů:

v pátek dne 1. dubna 2022

od 15.00 do 18.00 hodin

v sobotu dne 2. dubna 2022

od 8.00 do 14.00 hodin

v ulici Olomoucká – za posledním domem po pravé straně

na náměstí Svobody – parkoviště u hřbitova

v ulici Chytilova – u školní jídelny

v ulici Přerovská – u pánice

v ulici Polní – u kotelny

v Popůvkách – u kulturního domu

v Kovalovicích – u kapličky

Do kontejneru patří pouze:

listí, tráva, plevel, větve stromů do délky 1 m, ovoce, zelenina a jiný odpad rostlinného původu.

UPOZORNĚNÍ

Pro likvidaci odpadů, které Vám vzniknou při úklidu Vašich domů a zahrádek, můžete využít služeb **Sběrného dvora v Družstevní ulici v Kojetíně**.

na Sběrný dvůr, kompostovat jej nebo využívat kombinovaný způsob sběru a využití.

Ve čtvrtek 24. března 2022 proběhne mobilní sběr nebezpečného odpadu vozidly společnosti BIOPAS, Kroměříž spol. s r.o.

V pátek a sobotu 1. a 2. dubna

Ke svozovým vozům přineste vyříděné nebezpečné odpady

Znečištěné prázdné obaly: plechovky od laku, staré barvy a lepidla, zabarvené a nalakované předměty jako hadry, štětce, kalíšky, stěrky, hůlky na míchání. **Prostředky na ochranu rostlin:** postřiky všeho druhu ze zahrady, pěstování ovoce, zeleniny a zemědělství. **Barvy – laky:** spreje – nářadí na dřevo, mořidla, laky ve spreji.

Ředidla od nátěrových hmot: čistící benzín, terpentýn, rozpouštědla. **Baterie:** tužkové baterie, knoflíkové baterie, baterie z osobních nákladních aut a traktorů. **Staré léky, teploměry.**

Chemikálie: používané v domácnostech a domácími kutily jako laboratorní misky, ustalovače, bělidla, kyseliny, louhy, zvláštní lepidla. **Starý olej:** motorový, mazací, převodový, fritovací oleje.

2022 bude zajištěn svoz velkoobjemového a biologického odpadu. Stanoviště kontejnerů jsou uvedena na letáčích distribuovaných do poštovních schránek, v bytových domech uvedených na nástěnkách (vývěskách) nebo informace naleznete na webu Města Kojetín.

Na sběrném dvoře je možné uložit tyto odpady a elektrozařízení určená ke zpětnému odběru:

Nebezpečné odpady – baterie, akumulátory, zářivky, léčiva, barvy, lepidla, pryskyřice, obaly obsahující zbytky nebezpečných látek nebo obaly těmito látkami znečištěné (plechovky, plastové nádoby, skleněné nádoby od laku, barev, lepidel).

Odpady ostatní – papír, sklo, plast, železo, textilní materiály, pneumatiky (zdarma pneumatiky osobních automobilů, přívěsů, motocyklů atd.), dřevo, velkoobjemový odpad, odpad ze zahrad, stavební suť, tonery, elektrické a elektronické zařízení neobsahující nebezpečné látky.

Zpětný odběr elektrozařízení – vyřazené elektrické a elektronické zařízení: televizory, monitory, rádia, elektrotechnické přístroje a zařízení, pračky, ledničky, mrazničky, vrtačky, vysavače apod.

Uložení odpadů a výrobků zpětného odběru je pro občany Kojetína a místních částí Popůvky a Kovalovice bezplatné – mimo uložení stavební suti a pneumatik větších rozměrů

(traktory, nákladní automobily atd.), uložení těchto odpadů hraří i občané města a místních částí.

PROVOZNÍ DOBA

Úterý 13–17 hodin

Středa–pátek 8.³⁰–12.³⁰ 13–17 hodin

Sobota 8–12 hodin

Žádáme vás, abyste se řídili pokyny pracovníků sběrného dvora, do držovali provozní dobu a neukládali odpady mimo stanovené plochy ve sběrném dvoře.

Podrobnější informace o možnosti uložení odpadů na sběrném dvoře můžete získat na tel. č. 581 275 005

Upozorňujeme, že předpisy na ochranu životního prostředí mimo jiné stanoví, že se za jejich porušení ukládá sankce. V některých případech se může jednat o částku velmi vysokou, u fyzických osob až do 50 tisíc Kč, u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání o částku pohybující se v milionech Kč.

E. Izsová

UKLIÐME SVĚT

**Uklidme svět,
přidejte se
26. března 2022**

Uklidme svět je dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky jako součást světové kampaně Clean Up the World. Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a pohozené odpady.

Akci Uklidme svět v České republice od roku 1993 organizuje Český svaz ochránců přírody.

V Kojetíně se uskuteční v sobotu dne 26. března 2022 od 9.00 hodin, po dvouleté „covidové“ přestávce, náš pátý ročník úspěšné úklidové akce pod názvem „**Uklidme Kojetín, Popůvky a Kovalovice**“. Úklidovou sobotu podporuje Město Kojetín,

v čele se starostou Leošem Ptáčkem, organizátorem akce je Komise životního prostředí a zemědělství, Města Kojetín. Jednotlivci či organizace získají více informací u koordinátorky úklidu Elišky Izsové, telefon: 776 639 539, e.izsova@radnice.kojetin.cz. Příroda po dvou letech útlumu pomoc dobrovolníků potřebuje, proto vás vyzýváme přidejte se!

E. Izsová

Uklidme svět

**Uklidme
Kojetín,
Popůvky
a Kovalovice**

**Sraz je v sobotu
26. března 2022
v 9.00 hodin**

**Koječáci: před budovou
radnice,
Popůvčáci: na hřišti,
Koválovčáci: u zámku**

Nezapomeňte na pracovní
rukavice, pevnou obuv
a dobrou náladu ☺.
Pytle a kontejnery na odpad
jsou zajištěny.

Na závěr bude připraveno občerstvení
a soutěže.
Kontakt: E. Izsová tel. 776 639 536

Český svaz ochránců přírody spolu s partnery
děkuje místním organizátorům

Ministerstvo životního prostředí

ALPINE PRO

DB SCHENKER

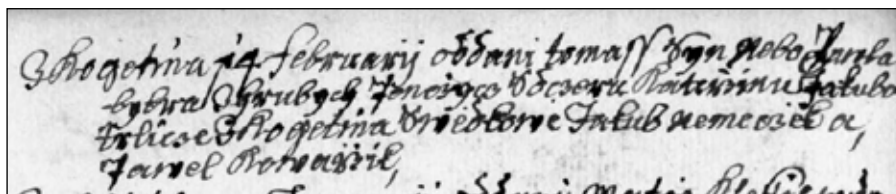
dpd

O NEJSTARŠÍCH RODECH V KOJETÍNĚ

Rod Bíbrových

Zápis v kojetínské matrice uvádí, že dne 14. února roku 1691 byli v přítomnosti svědků Jakuba Němečka a Pavla Kovaříka, oddáni Tomáš, syn zemřelého Pavla Bíbra z Hrubých Penčic s Kateřinou, dcerou Jakuba Trlice. Tento zápis „...oddání Tomass syn Pawla Bybra z Hrubých Penczyz s dczeru Katerzinu Jakuba Trlice z Kojetina...“, je prvním svědectvím o přítomnosti Bíbrových v Kojetíně. Zda do Kojetína přišel pouze Tomáš nebo přišel i s otcem, nelze doložit. V kojetínské ani penčické matrice o smrti Pavla Bíbra zápis není nebo je ztracen.

Penčice jsou obec severně od Přerova a dříve se dělila na Velké, tedy Hrubé Penčice a Malé Penčice. Vzhledem k tomu, že v době příchodu Tomáše Bíbra do Kojetína a ani v dřívější a pozdější době, se v Penčicích a okolí toto příjmení nevyskytuje, je možné, že Pavel a Tomáš Bíbrovi, žili v Penčicích krátce a nebyli v místní matrice zaznamenáni. Nabízí se tedy otázka, odkud Bíbrovi pochází.

Příjmení se vyskytuje i v jiných obcích tovačovského panství uvedených v Panském urbáři z roku 1678, například v Bolelouci hospodářů půllánků Jan Biber, v Rakodavech žije domkař bez půdy Pavel Biber, v Tovačově v roce 1665 přebírá Vavřinec Syjáček opuštěnou chalupu (poustku) po Matouši Biberovi. V Nové Věsce u Šternberka, hospodářů střední rolníci Balzer a Fridrich Bíberovi.

Příjmení se také vyskytuje v Panském urbáři města Šternberka, v oddíle městečka Domštát, německy Domstadt, tedy v současnosti Domašov nad Bystřicí z roku 1515, kde na listu číslo 91 je uveden Michel (Michal) Biber, který „Item ten dává z 1 lánu roli každé činže 7 gr.“ Platí tedy vrchnosti z pronájmu jednoho pole sedm grošů. V matrikách ze 17. a 18. století se v Domašově vyskytuje značná část obyvatel s varianty příjmení Bibr, a je možné, že Bíbrovi v Kojetíně odsud pochází, i když

se toto příjmení vyskytuje i v jiných lokalitách.

Z výše uvedeného je možno spekulativně, podle jména Pavel, vytvořit tezi, že bezzemek Pavel Bíbr, otec Tomáše, bydlel se svou rodinou v Rakodavech, a jak bylo obvyklé, měl mnoho dětí, a jeden ze synů Tomáš hledal práci, kterou našel v Hrubých Penčicích a později se přizpůsobil do Kojetína. Rakodavy (část Věrovan) jsou od Penčic vzdáleny deset kilometrů.

Počestlé příjmení Bibr či Biber má základ ve slově německého původu Biber nebo také Bieber a znamená název zvířete – bobra. Ještě starší kořeny slova bibr, lze nalézt ve staroindickém slově „babhrús“, vyjadřující

hnědého vodního živočicha. Někdy je toto příjmení psáno jako Pyber nebo Piber či Pibr. V německých archívech se příjmení vyskytuje od 13. století. Mnohá místa, kde se bibr vyskytoval, byla po něm pojmenována. Například u německého města Nossen je hrad Bibrstein, odkud pochází rod Bibrsteinů, který se rozšířil do Slezska i Čech. V listině českého krále Václava I. z roku 1241 se připomínají svědci Guntherus a jeho bratr Rudolphus de Bibrstein. V Německu, zhruba sto kilometrů od českých hranic, leží městečko Bibra s gotickým hradem Bibra (Burg Bibra).

Autor Zrcadla markrabství moravského (1592) a Diadochu (1603) Bartoloměj Poprocký z Hlahol a Poprocké Vůle, polské národnosti, žijící mezi roky 1589 až 1598 v Kroměříži, uvádí v Diadochu, což je kronika českých

knížat, králů, šlechty a měst, na straně 393 a 394 předávání erbu Danilovi Matyášovi ze Šudétu (Danyel Mathyass z Ssudétu) na obecním sněmu císařem Ferdinandem, „...na věčné časy z štědroty nassy císařské pŭgčujem a dāwame erb neboližto znamení Wládictwy...“. Na stranách 395 a 396 je uveden seznam přítomných rytířů, mezi nimi, na straně 395 na 13. místě zdola, je napsán Bibr Jan z Bíbru.

Blažeje Bíbra z Bíbrů lze nalézt i v knize „Dějiny konfiskace v Čechách po r. 1618“ od T. V. Bílka na straně 1284. V obci Poříčí (Boršov nad Vltavou) u Českých Budějovic je zmíněno, že od roku 1546 je držitelem místního panství Blažej Pibr z Olešnice, jehož syn Blažej prodal Poříčí Janu Kalkreiterovi z Kalkreitu. Barokní hudební skladatel německé národnosti, Heinrich Ignaz Franz Biber, byl roku 1690 povýšen císařem Leopoldem I. do šlechtického stavu s titulem Biber von Bibern. V Kroměříži byl před rokem 1684 prvním houslistou zámecké kapely a od roku 1684 kapelníkem dvorního orchestru v rakouském Salzburgu.

Nositelů příjmení Bibr, bydlících převážně na jižní Moravě a Hané, je v naší republice okolo osmdesáti. Příjmení ve tvaru Bibr používá zhruba čtyřicet osob. Prokázání spojitosti dnešních rodin s příjmením Bibr, s výše uvedenými panstvím, by byl zajímavý rodový objev.

Tomáš Bíbr, přiznáný v roce 1691 do Kojetína ve věku kolem 25 let, měl s manželkou Kateřinou mezi roky 1691 až 1709 pravděpodobně deset dětí a to, Barboru, Kateřinu, Marianu, Jana, Polyxenu, Václava, Jakuba, Jiřího, Pavla a Annu. Děti byly vychovávány, v dnes neexistující chalupě v Kroměřížské ulici, číslo 123 (proluka u Restaurace Morava), kterou v září roku 1693 Tomáš Bibr koupil od kojetínského úřadu. Úřad tehdy zastupoval děti-sirotky bývalého majitele, Jana Drobila, který zde bydlel od února roku 1682. Jan Drobil tuto chalupu koupil od Jiřího Pechy (Píchy), nádeníka, za 230 rýnských. Z toho lze usoudit, že chalupa a její příslušenství byly spíše malým hospodářstvím. Nejstarší ze synů Tomáše, který založil rodinu, byl Václav, narozený v září roku 1701 „Krztyeny Waczlaw, Parents Thomas Biber Catharina, Patri-

ni Thomas Sazel Katerzina manželka jeho“, – křtěný Václav, rodiče Tomáš Bíbr a Kateřina, kmotři Tomáš Sázel a Kateřina manželka jeho, se oženil v únoru roku 1728 s Marianou Dedkovou, dcerou zemřelého Františka Dedka z Popůvek. Svědky svatby byli František Křivánek a Jiří Skodovský z Kojetína. Bydleli v Popůvkách, kde se jim narodily tři děti, v srpnu roku 1729 syn Prokop, který po roce zemřel, v červenci 1732 dcera Mariana, která se dožila pouze devíti let a v dubnu roku 1735 se narodila Magdalena, provdávající se v únoru roku 1756 do Popůvek „ambo ex pago Popuvek“ za Josefa, syna Martina Chmely. Další ze synů Tomáše, Jakub, narozený v květnu roku 1706, se oženil v pozdním věku 58 let v únoru roku 1764 s Marianou, dcerou již zemřelého Matyáše Friče z Kojetína. Děti neměli.

Třetí syn Tomáše, Jiří, zakladatel první větve rodu, který se narodil kolem roku 1707, se v únoru roku 1732 oženil s 18letou Veronikou, dcerou Františka Skřivánka z Kojetína. Jedním ze svědků na svatbě byl i jeho švagr Jiří Zgodovský (Skodovský), který byl manželem jeho sestry Mariany, narozené v březnu roku 1695 a provdané v říjnu roku 1724. Tomáš měl s manželkou Veronikou mezi roky 1732 až 1745 sedm dětí, z nich zřejmě dvě zemřely v dětském věku, dva synové Tomáš a Jan zemřeli v devatenácti a ve 23 letech. O dceři Marianě, narozené v roce 1736 nejsou v archiváliích další zápisy. Dcera Anna, narozená v červenci roku 1738 se provdala v červnu roku 1766 za Ondřeje, syna Ondřeje Vavroucha, tkalce z Kojetína. Nejmladší syn Jiřího, Martin, který se dožil dospělého věku se stal pokračovatelem první větve rodu Bíbrů. Narodil se v říjnu roku 1745 v Kroměřížské ulici, číslo 123 a v srpnu roku 1767 se oženil s 21letou Marianou, dcerou již zemřelého Jana Krybuse a Anny Kotkové, bydlící v Kroměřížské ulici, číslo 165. Veronika, manželka Jiřího Bíbra, zemřela v lednu roku 1766 ve věku 52 let. Kdy zemřel její manžel Jiří, není v kojjetínských archiváliích uvedeno. Čtvrtý syn Tomáše Bíbra, Pavel, zakladatel druhé větve rodu Bíbrových, narozený kolem roku 1708, obuvník, se oženil v únoru roku 1733 v Kojetíně s Barborou, dcerou již zemřelého Václava Chmely z Popůvek. V manželství se narodily tři děti a to Martin,

v listopadu roku 1733, v září roku 1740 dcera Mariana, která záhy zemřela, a v říjnu roku 1744 se narodil syn Jan. Tomáš Bíbr, otec výše uvedených dětí zemřel v dubnu roku 1732 v uvedeném věku 68 let, narodil se tedy kolem roku 1664. Jeho manželka Kateřina, rozená Trlicová, zemřela ve stejnou dobu, ale o 15 dnů dříve než manžel Tomáš a to ve věku 65 let. Narodila se tedy kolem roku 1667. Obě větve rodu se úspěšně rozrůstaly až do dnešní doby.

V první větvi rodu, počínaje Jiřím, je pokračovatelem jeho syn Martin, chalupník a tesař, narozený v roce 1745. S manželkou Marianou Krybusovou se jim mezi roky 1769 až 1790 narodilo devět dětí, z nichž tři byli synové. Dvě dcery v dětském věku zemřely. Syn Jan, narozený v květnu roku 1772 se stal pokračovatelem rodu. Mariana, matka, zemřela ve věku 52 let v lednu roku 1798 a její manžel Martin, tentýž rok koncem prosince na horečku, ve věku 53 let. Je zajímavé, i když často obvyklé, že u obou zemřelých je zapsán chybný věk – 50 a 58 let.

Jan, syn Martina, se v červenci roku 1794 oženil s Marianou, dcerou Jakuba Bubeníčka z Kojetína. Z jejich pěti dětí, čtyř synů a jedné dcery, narozených v rozmezí let 1795 až 1808, dvě v dětském věku zemřely.

Synové František, narozený v květnu roku 1795 a Vavřinec, narozený v srpnu roku 1797, se stali pokračovateli této větve rodu Bíbrových, která se tímto rozdělila na dvě části.

V první části první větve byl pokračovatelem František, syn Jana, chalupník, se v listopadu roku 1813 oženil s 22letou Petronillou, dcerou Františka Tigra (Tiger), předměšťana, bydlícího v Kroměřížské ulici, číslo 104. František se k manželce přičlenil a v manželství se narodilo v letech 1815 až 1834 osm dětí, z nichž jeden syn, zemřel v dětském věku. Ze synů se pokračovateli rodu stali František, narozený v srpnu roku 1817, Filip, narozený v dubnu roku 1821 a Leopold, narozený v listopadu roku 1827.

František, syn Františka, bydlící již v Kroměřížské ulici, číslo 116, se oženil ve 32 letech koncem listopadu roku 1849 s 28letou Jenovéfou, dcerou Jakuba Rumpla z Kroměřížské ulice, číslo 125. Protože všech pět dětí, které se v rozmezí let 1851 až 1864 narodily, zemřely v raném věku, vymřela tato větev po meči. František

zemřel v srpnu roku 1866 na choleru a jeho manželka Jenovéfa zemřela v dubnu roku 1890 ve věku 69 let.

Druhý syn Františka, Filip, se oženil koncem července roku 1855 s 35letou Antonií, dcerou Františka Zony z Vyškovské ulice, číslo 384. Jelikož všechny tři děti, narozené v letech 1859 až 1859 záhy po narození zemřely, tato rodina smrti Filipa v červenci 1871 ve věku 50 let a Antonie, která zemřela v lednu roku 1901 ve věku 80 let, zanikla.

Třetí syn Františka, Leopold, chalupník, pokračovatel této větve rodu, se oženil v únoru roku 1852 s 23letou Anežkou, vdovou po Janu Čechovi, která byla dcerou Matyáše Kubesa a která bydlela ve Vyškovské ulici, číslo 394. Její manžel, Jan Čech zemřel v roce 1850 ve věku 21 let a s Anežkou měli dceru Josefu, narozenou v roce 1850, která se později provdala za Jakuba Šťastníka a jejím druhým manželem se stal Vincenc Krybus. S Leopoldem Bíbrem měla Anežka mezi roky 1850 až 1863 pět dětí, z nich jeden syn a jedna dcera v útlém věku zemřely. Leopold Bíbr zemřel v červenci roku 1915 ve věku 87 let a jeho manželka Anežka v dubnu roku 1883 ve věku 54 let.

Pokračovatelem této větve se stal syn Leopolda a Anežky Kubesové, František, narozený v dubnu roku 1853, který se oženil v červnu roku 1882 s dvacetiletou Františkou Leciánovou z Popůvek. Bydleli v Kroměřížské ulici, číslo 104. Z jejich pěti dětí, se dospělého věku dožil syn František, narozený v dubnu roku 1883, který byl v I. světové válce odveden jako pěšák k Polnímu pěšímu pluku, 16. Setnině (IR Nr. 54. 16. Komp.). Dne 25. října roku 1914 byl ruskými vojáky zajat a deportován do zajateckého tábora Lebedyanka v gubernii Tomsk. Zhruba měsíc před koncem války, v říjnu roku 1918, vstoupil v Novonikolajevsku, dnešním Novosibirsku, do čs. legií jako voják technické rot. Za jakých okolností byl 2. srpna roku 1919 v městě Barnaul, ležícím v Altajském kraji na řece Ob v západní části Sibíře, při stavbě Pavlovského cukrovaru ubit vzbuřenci (v jednom ze seznamů psáno bolševiky), není známo. Rodině zůstal pouze syn Antonín, narozený v červnu roku 1890. Jeho otec František zemřel v říjnu roku 1916 a matka Františka, která byla 25 let vdovou, zemřela v necelých 79 letech v únoru roku 1941.

Antonín, bydlící v Kroměřížské ulici, číslo 104, se v říjnu roku 1919 oženil s 25letou Marií, dcerou Jana Hřebela, rolníka z ulice Podvalí, číslo 223 a měli sedm dětí, z nichž jedna dcera v dětském věku zemřela. Pokračovateli rodu se stali jejich synové František, narozený v srpnu 1922 a Bohumír, narozený v říjnu 1931. Jejich bratr Jaroslav, narozený v dubnu roku 1934 jako poslední, sedmé dítě, se stal knězem římskokatolické církve. Po studiu kněžského semináře měl v červenci roku 1970 v kojjetínském kostele Nanebevzetí Panny Marie primiční mši svatou, kterou slavnostně sloužil jako nově vysvěcený kněz. V letech 1971 až 1973 působil jako kaplan v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Vsetíně, od roku 1973 do roku 1980 tamtéž jako farář, v letech 1980 a 1981 působil jako farář v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valašské Bystřici, dále v Ostravě-Porubě, v letech 1985 až 1990 byl ve funkci administrátora v kostele sv. Michala v Olomouci a od roku 1990 do roku 1993 jako duchovní správce v kostele sv. Václava v Boršicích u Buchlova. V době nemoci vypomáhal u řádových sester v Pustkovci v Ostravě, na Dolní Bečvě a v Rožnově pod Radhoštěm, kde v březnu roku 1995 zemřel.

V druhé části první větve byl pokračovatelem Vavřinec, syn Jana, narozený v srpnu roku 1797, chalupník, se oženil koncem listopadu roku 1820 s 24letou Marianou, dcerou Martina Čanka z Kroměřížské ulice, číslo 198. Bydleli v Kroměřížské ulici, číslo 123, kde se jim narodilo devět dětí, z nichž tři zemřely v dětském věku. Rodiny založili jejich čtyři synové – Vincenc, narozený v červenci roku 1823, Mořic, narozený v červnu roku 1826, Josef, narozený v listopadu roku 1828, který později hospodařil na rodové chalupě číslo 123 a Karel, který se narodil v únoru roku 1831. Všichni tito synové měli potomky a rod se rozšiřoval a část dětí se po svatbě stěhovala mimo Kojetín do okolních obcí. Syn Karla, bydlícího v Kroměřížské ulici, číslo 118 a jeho druhé manželky Mariany, vdovy po Jakubu Šoustalovi, dcery Floriana Hanáka, František, narozený v říjnu roku 1870, byl po vypuknutí I. světové války odveden v hodnosti pěšáka k Domobraneckému pěšímu pluku číslo 25, 1. Setnině (LstIR Nr. 25, 1. Komp.). Na podzim roku 1916 byl na ruské frontě zraněn

a vrátil se domů. Zemřel v únoru roku 1941.

Výrazně početně byl rod Bíbrů rozšířen Mořicem, narozeným v červnu roku 1826, rolníkem a řemenářem, bydlícího v Kroměřížské ulici, číslo 124, který se svou manželkou Josefou, dcerou Josefa Hilnera, kterou si jako osmnáctiletou vzal v září roku 1854, měl šest synů a jednu dceru. V lednu roku 1859 se narodil syn Josef, v říjnu roku 1860 Mořic, v dubnu roku 1863 Jakub, v červnu roku 1865

František Bíbr zajat a poslán zřejmě do zajateckého tábora Babrujsk (rusky Bobrujsk), ležící zhruba 150 kilometrů jihovýchodně od běloruského města Minsk, kde začátkem července roku 1917 vstoupil do čs. legií v hodnosti vojína k 3. Střeleckému pluku. Své působení v legiích ukončil v prosinci roku 1920.

Bedřich, narozený v roce 1904 byl obchodníkem a ve dvacátých letech minulého století měl na dnešním náměstí Míru, na místě současného Finančního úřadu, obchod.

Antonín, v červnu roku 1869 Ferdinand, v březnu roku 1873 Metoděj a v březnu roku 1878 dcera Františka. Sedm dětí se také narodilo Jakubovi, nádeníkovi, narozenému v dubnu roku 1863, rolníkovi, bydlícímu v domě své matky Josefy Hilnerové v Kroměřížské ulici, číslo 130, který se v říjnu roku 1889 oženil s 22letou Josefou, svobodnou služebnou, dcerou Tomáše Ježka, dělníka z Měrovic, která bydlela v Židovské ulici, číslo 27. Z jejich čtyř synů, se František narodil začátkem září roku 1889, tedy ještě před svatbou, a proto ho musel jeho otec Jakub před svědky prohlásit za vlastního, legitimizovat. Dále se v lednu roku 1892 narodil Alois, v lednu roku 1898 Karel a Bedřich, který se narodil v prosinci roku 1904. František byl na začátku I. světové války mobilizován již koncem července roku 1914 a odveden v hodnosti pěšáka – rezervisty k Polnímu pěšímu pluku číslo 54, 8. Setnině do Olomouce (IR Nr. 54, 8. Komp.) k bojům na ruské frontě. Před bitvou u Krašniku (zhruba 40 kilometrů jižně od polského města Lublin), která probíhala mezi 23. a 25. srpnem roku 1914, byl 17. srpna

Z této větve rodu vynikl syn Karla, Josef, narozený v červenci roku 1931, grafik a výtvarník, který se oženil v Kroměříži v září roku 1959 s Janou Hrabalovou. Vystudoval v letech 1954 až 1959 Školu uměleckých řemesel v Brně a pracoval v Okresním vlastivědném muzeu J. A. Komenského v Přerově. Jeho výtvarným projevem byla především užitá grafika, tvořená litografií, linorytem a sítotiskem. Ztvárňoval graficky město Kojetín, maloval

přírodu, zátiší a na mnohých malbách temperou nebo olejem a kresbách zachytil mnoho ze soudobého Kojetína. Ilustroval seriály Jaroslava Foglara a Lubomíra Kubíka Váhy života a smrti.

Josef, který zemřel v roce 1992, měl ještě dva bratry. Stanislava, narozeného v květnu roku 1923, který však ve věku 35 let, v červenci roku 1958, zemřel a Karla, narozeného v červenci roku 1936, který zemřel v listopadu roku 2002. Josef i Karel bydleli ve Vyškovské ulici.

Zakladatel druhé větve rodu Bíbrových, Pavel, narozený kolem roku 1708 měl syna Martina, který se narodil v listopadu roku 1733 a Jana narozeného v říjnu roku 1744. Dcera Mariana v dětském věku zemřela. Martin, bydlící v ulici Podvalí, číslo 131, měl s manželkou Apolonií Hruškovou, kterou si vzal v červnu roku 1758, celkem 13 dětí, z nichž pět záhy zemřelo.

Jan, krejčí, se oženil v listopadu roku 1769 s Kateřinou, dcerou Martina Kousala. Narodilo se jim devět dětí, z nichž čtyři v dětském věku zemřely. Pokračovateli rodu se stali synové Kryšpín, který se narodil v říjnu roku 1779 a Tobiáš, narozený kolem roku 1781 (v kojetínských archiváliích není zápis). Tobiáš, který se ve 24 letech oženil v Kojetíně v září roku 1805 s 24letou Annou, dcerou Františka Veselého z Olomoucké ulice, staré číslo 70, měl syna Josefa, narozeného v březnu roku 1817, Josef se v únoru roku 1846 oženil s Františkou Peštukovou. Měli dvě děti, dceru Josefu, narozenou v roce 1853 a syna Emericha, který se narodil v roce 1855, pracoval jako obuvník a jako svobodný, v březnu roku 1908, zemřel.

Kryšpín, obuvník, se oženil v prosinci roku 1810 s 20letou Františkou, dcerou Augustina Vyskočila z Blanské ulice, číslo 193. Mezi lety 1811 až 1832 se jim narodilo osm dětí, z nichž František, narozený v březnu roku 1817, obuvník, se stal pokračovatelem rodu. Oženil se v polovině února roku 1841 s 24letou Františkou, dcerou Františka Štábla z ulice Podvalí, číslo 214. Měli děti Jana, narozeného v lednu roku 1842 a Apolónii, která zemřela ve věku 22 let.

Syn Jan, obuvnický mistr, se oženil v srpnu roku 1870 s 23letou Annou, dcerou Františka Drbala, krejčovského mistra. Bydleli v Blanské ulici, číslo 196. Měli dohromady sedm dětí,

z nichž čtyři v dětském věku zemřely. Jejich syn František, narozený v lednu roku 1873, se v květnu roku 1898 oženil s 21letou Aloisií, dcerou Jana Černocha. Bydleli v Olomoucké ulici, číslo 292, kde se jim narodily dvě dcery, které při porodu zemřely. František byl v I. světové válce odveden v již pozdním věku v hodnosti svobodníka k Domobraneckému pěšímu pluku číslo 13, 8. Setnině (LstIR Nr. 13, 8. Komp.). V létě roku 1915 byl na ruské frontě zajat a po válce se vrátil domů. Zemřel zřejmě v roce 1925, avšak nikoliv v Kojetíně.

Ve věku 33 let zemřela v září roku 1880 na tuberkulózu Janova první manželka Anna, rozená Drbalová. Proto se Jan oženil v listopadu roku 1881 podruhé a jeho manželkou se stala Kateřina, dcera Vavřince Čecha z Kojetína. V tomto manželství se v Kroměřížské ulici, číslo 126, narodili dva synové, v listopadu roku 1885 Bohumil a v listopadu roku 1887 Karel.

Karel Bíbr, po studiu na kroměřížském Gymnáziu a C. a k. české vysoké škole technické v Praze, dokončil studium pozemního stavitelství.

Po vypuknutí I. světové války byl odveden a na italské frontě byl lehce zraněn, a protože onemocněl tuberkulózou, dostal se do nemocnice. Po vyléčení byl převelen do polského Lublinu, kde byl instruktorem důstojnické školy. Po válce v roce 1919 složil státní zkoušku a stal se inženýrem-architektem. V listopadu roku 1920 se oženil s Pavlou Sofkovou z Hranic na Moravě. Bydleli v Praze na Královských Vinohradech.

Koncem roku 1928 se manželé Bíbrovi přestěhovali do Čelákovic, kde Karel vyprojektoval a zrealizoval několik

rodinných vil. Založil zde vlastní firmu a stal úspěšným a vyhledávaným architektem a stavitelem. Je autorem řady bytů v Kutné Hoře, Kroměříži, Milovicích, či bývalého objektu Okresního soudu v Brandýse n. L. a průmyslových budov na různých místech v republice. Vypracoval značné množství projektů bytových a rodinných domů či jejich přestaveb a přístaveb. Poslední měsíce svého života pobýval v sanatoriu v Nové Vsi pod Pleší u Příbrami. Zemřel v nedožitých 85 letech v březnu roku 1972.

Rod Bíbrových je rodem řemeslníků, rolníků, obchodníků a významných uznávaných odborníků v celospolečenských oblastech.

V adresáři města Kojetína z roku 1934 se uvádí následující rodiny Bíbrových: „*Bíbr Antonín, rolník, Marie a Františka, Kroměřížská 104*“ / „*Bíbrová Josefa a Viktorie, při domácnosti, Valentova 487*“, *dnešní část ulice Sladovní od nám. Svobody po činžovní domy* / „*Bíbr Karel, poštovní zřízenec a Josefa, Valentova 689*“ / „*Bíbr Metoděj, dělník. Tvorovská 682*“ / „*Bíbr Alois, rolník, Anastázie, Křenovská 829*“ / „*Bíbrová Františka, při domácnosti, Palackého 384*“ / „*Bíbr František, dělník, Tržní nám. 262*“.

Omluva čtenářům a členům rodu Gardavských za záměnu fotografie v článku o rodu Gardavských v Kojetínském zpravodaji, ročník XXII, číslo 6, červenec–srpen 2021, stránce 10, za záměnu fotografie Františka Aurelia Gardavského s jinou osobou. Uvádím tedy správnou fotografii kněze F. A. Gardavského.

Děkuji M. Krybus

ALOIS ZLÁMAL: STŘEŠNÍ OKNO A JÁ

Okno

Konečně se začalo probouzet jaro, sluníčko vychází již před šestou hodinou ranní. To je doba, kdy poslední dobou již vstávám. Nevyrzím ležet, když nespím, tak raději vstanu, jdu do kuchyně, prohlédnu meteorostanici, otevřu v pokoji okno, zkontroluji horizont – tmavý pás vitčického lesa je na svém místě... Usedám pod střešní okno, s kterým prožívám nádherné dlouhé okamžiky, ždímám svou šedou kůru mozkovou, abych alespoň přijatelnou formou zhmotnil moje nápady, myšlenky, které mi nedovolí spát. Jde to na máhavě, kostrbatě, nejde to. „Proč?“ Začínám se bát. Ne, nebojím se smrti, bojím se jen, že když to psaní půjde tímto pomalým tempem, nestihnou všechno to, co bych chtěl ještě napsat – zvláště, když konec svého žití nemám pod svou kontrolou. Zvedám hlavu k mému oknu, mé oči prosí, čekám – vidím jen matně blikající hvězdy v černotě za sklem...

Rozhovor malého chlapce a jeho babičky

Tak jsem konečně zaregistroval 21 napsaných skoro povídek, nebo se dá říci, že jsem psaným slovem spíše zvěčnil mé vzpomínky na dětství, zachytil různé situace z ulice, pokusil se napsat dopis paní profesorce Jiřině Šíkové (dosud není odeslán), kde s ní diskutuji o palčivých problémech starší generace a její soužití s generací mladých lidí. Zamyslel jsem se nad podivnou společenskou situací, která v současné době v naší společnosti panuje. Dokonce se ze mne stal znalec hudby (Óda na hudbu). A nakonec jsem i plakal. Nad čím? Dá se říci, že nad vším, je to uvedeno v publikaci, kapitola 21 (*k zapůjčení v kojetínské knihovně, pozn. redakce*). Najednou jsem se ocitl jako ve vzduchoprázdnu, po bytě jsem chodil od ničeho k ničemu a stále mi něco chybělo. U ničeho jsem nevydržel, a to simulovalo můj pocit, že mám stále před sebou mnoho práce. Ale já nic nedělám a nejhorší na tom všem je to, že se mi nechtělo, že jsem byl líný. Věděl jsem to, ale pro nápravu jsem nic nedělal. Tohle je stav, který ubíjí ducha i tělo. Moje klouby již nařikají a obviňují mne, že jsem neběhal. Přestal jsem chodit do města a taky jezdit autem.

V kuchyni je ticho, ticho, které nabádá – dělej, dělej a neokusuj pořád tu tužku, ta za nic nemůže. Zavírám oči, zkouším se ponořit do minulých časů, které mne přivedou zpět do doby začátků mých pokusů oslovit „paní literaturu“. A čekám. Slyším jen tiché šeptání, zmateně se rychle rozhlížím, nikdo tu není, jsem tu jen JÁ a OKNO.

V okenním zaroseném zrcadle je vidět šeptající ústa. Hošku, hošku, to již nejsem já, to okno dřevěné, omšelé věkem, staré. Obklekl mě do nového hávu (ani nesmím použít staré oslovení – šatů), lesklého, tvrdého, neosobního. Abych mohlo plnit funkci, pro kterou jsem bylo vyrobeno, musím zapomenout na vůni borového lesa, na zpěv ptáčků, na první jarní hrátky malých veverčat pod dohledem jejich mámy, hledící z díry vydlabané paní datlovou. Je jiná doba. Musíme oba dva změnit své postoje, já zůstanu na svém místě, ty musíš celkově změnit své myšlení, postoj, náhled na tuto novou dobu.

Jemně pohladím rám mého okna. „Nezapomenu, ani nepřizpůsobím své ideály, názory na tuto změněnou dobu.“ Budu jen zpovzdálí neprovokativně sledovat cesty, po kterých budeme s mou Špulou kráčet dál, vsťíc k tomu, co přijde. Uživat, co nám naše síly dovolí, tohoto krátkého života, jehož délka připomíná krátkou návštěvu zubního lékaře. Připomíná ji i jinak. V první fázi je veselo, pak smutno, následuje bolest a konec uzavírá tím známým „juchéé, juchéé“. To moje střešní okno v kuchyni bude čekat dál na nového romantika, s kterým si bude povídat o dalších a dalších životních osudech, situacích lidí nových – možná to budou již „ROBOLIDÉ“. To nás již nemusí takzvaně zajímat. Co budeme dnes odpoledne dělat? To mě zajímá.

Potichu a pokorně se ráno vracím na své lůžko s dobrým pocitem.

ŽIJEME.

Tato situace má také záporný vliv na chod našeho společného žití v bytě v DPS a já zoufale hledám východisko z této situace. Doba, kdy jsem byl zaneprázdněn psaním, mě časově zaměstnávala natolik, že se mi zcela vytratil pojem o čase.

V našem DPS (*pozn. Dům s pečovatelskou službou*) se najednou objevilo několik nových tváří, které jsem neznal. Trochu mne to vyvedlo ze záběhnutých kolejí mého žití, a ještě více jsem upadl do toho podivného stavu letargie. Snaha opět začít psát se minula účinkem.

Tím, že málo chodím ven, trávím více času doma. Občas zajdu na dvůr, posedávám na lavičce, pozoruji ptáky, a nosím krmení pro malé vrabčáčky. To je také příležitost poučit spolusedící dámy mého věku o tom, co jsou to za ptáci. Mohu říci, že tu jde o úzce odbornou přednášku ze zoologie.

Jednoho dne dopoledne jsem čekal na dovoz oběda. Na lavičce se mnou seděla paní s malým psíkem na vodítku. Na vedlejší lavičce seděla paní, která bydlí na stejném patře jako my. Její jméno si nepamatuji, neboť i já se pomalu řadím do pomyslné fronty nás seniorů. Věk na to mám...

Konverzace probíhala jako každý den. Vysvětloval jsem paní, kam to chodím. Paní mi povídá, a přitom se diví: „Ří-

kal jste mi to už několikrát.“ Ale nijak tu poznámku nerozvádím a pomalu se smírám s tímto novým jevem – musím si na to zvykat.

Paní s psíkem odešla a na lavičce došlo k řečnické odmlce. Každý z nás dvou si hledí sám sebe a myšlenky si ponecháváme pro sebe.

Paní z třetího (našeho) patra najednou přerušila bobříka mlčení. Její monolog nevypráví člověk, kterému je více než 80 let. Je to monolog hlasem i rozumem mladého člověka, člověka s obličejem prozářeným světlem, něhou, vzpomínkami na časy minulé a spočívá v citaci malého chlapečka, zřejmě vnoučka, a jeho babičky.

Pozorně naslouchám ženě, která otočená ke mně, začíná vyprávět. „Mám doma také takového malého pejska. Jednou s ním šel můj malý vnuk kolem této domovní brány. Když mě pejsek uviděl, vytrhl se mu z rukou, otevřenou bránou přiběhl a vyskočil mi na klín. Milý pane, on mě poznal, dovedete si to vůbec představit? On mě poznal, on mě poznal!“

Její smutné oči hledí do prázdna a jen ona ví, o čem přemýšlí. Musí to být něco, co nikdo jiný nemůže vidět a slyšet. Potom začne vyprávět dál: „Vnouček přiběhl ke mně a povídá: „Babi, pojď se mnou domů!““

Další část hovoru, jakási zpověď, patří

jen mně. „Víte, já již nemám domov.“ Obdivuji, jakým klidným hlasem to říkala. Chtěl jsem jí povědět: „Víte, já také nemám domov,“ ale rychle jsem se odmlčel. Vzpomněl jsem si totiž na

svá slova v kapitole o rodném domě, a tak mlčím – co bych měl vlastně říkat? Název uvedené kapitoly není možná úplně vystihující. Nechť to pro mě zní jako tichá mod-

litba a přebírání růžence v rukou nás, takových... Co máme sice domov, ale ten NÁŠ máme schovaný tam někde hluboko. Je to něco, co nám nikdo nemůže vzít!
Alois Zlámal

Poděkování

Slovy klasika: „Všechno krásné jednou končí“. Tak končí i cyklus povídek pana Aloise Zlámala, který víc jak rok a půl pravidelně přispíval do Kojetínského zpravodaje povídkami z cyklu Střešní okno a já. Alois Zlámal v těchto povídkách plných poezie vzpomínal na své dět-

ství, domov, dospívání a jeho další životní kapitoly. Věnoval se také společenským záležitostem a úvahami nad různými tématy dnešní doby, které nám prostřednictvím svých povídek servíroval jako delikatesu s glancem starých vypravěčů a člověčí touhy plné nadšení, která se raduje z každodenních maličkostí a života samého.

Děkujeme panu Aloisi Zlámalovi, za to, že nám dal nahlédnout do jeho vnímání krás života. Přejeme mu za redakční radu a čtenáře Kojetínského zpravodaje ještě mnoho tvůrčích úspěchů v oblasti literatury a věříme, že pan Zlámal bude ještě dlouhou dobu těšit svými řádky čtenáře, nejen Kojetínského zpravodaje.

-rr kz-

DOŠLO DO REDAKCE

Názor / zamyšlení do periodika

Pravidelně projíždím kojetínským vlakovým nádražím. Jako cestující i jako občan jsem vyzorovala několik věcí. Sepsala jsem je do úvahy, kterou vám nyní předkládám.

Něco málo přes jeden kilometr od vlakového nádraží roste distribuční centrum Amazon. Nehledě na to, zda jste příznivec či odpůrce výstavby a provozu tohoto gigantu, tento projekt nabízí nesporné výhody.

Společnost Amazon je dle řebříčku Forbes čtvrtý nejlepší zaměstnavatel na světě. Je znám především svou samozřejmou péčí o zaměstnance. Celkově lze od firmy očekávat otevřenost k inovativním řešením a moderní přístup k jakékoliv problematice nejenom v souvislosti s provozem jejich center. Plný chod centra v Kojetíně se má spustit již od začátku roku 2023, předpoklad je kolem dvou tisíc nových pracovních míst. Dle dostupných informací má Amazon též propracován rozsáhlý plán poskytnutí ubytovacích kapacit pro zaměst-

nance i logistická řešení, zejména v podobě autobusové dopravy.

Otázka možností spolupráce se Správou železnic

Dálnice u Kojetína je strategická, ale nemělo by to být jediné logistické řešení.

Je dobré mít více variant, nejen pro případy výjimečných dopravních situací.

V současnosti je moderní využívat pro cesty za prací veřejnou dopravu. Kvalifikovaní zaměstnanci by mohli jednoduše, ekologicky i ekonomicky dojíždět do Amazonu Kojetín i z klíčových míst, jako jsou Brno, Vyškov, Nezamyslice, Přerov, apod.

Tím by nastal **významný sociokulturní důsledek**. Množství, skladba i periodicitu nově se na nádraží pohybujících osob by mohla zásadně ovlivnit atmosféru a využití nádraží k lepšímu.

Nadále by mohly vzrůstat a měnit se požadavky na šíři vybavenosti a služeb v tomto dopravním uzlu.

V rámci Modernizace trati Brno–Přerov je plánována Kompletní rekonstrukce nádraží Kojetín (dle webu

Správy železnic je předpokládána realizace srpen 2024 až říjen 2027). Začátek provozu společnosti Amazon může být jakýmsi prvním impulzem pro znovuoživení této významné drážní křižovatky.

Otázka soběstačnosti Amazonu

Ačkoliv dle informací má mít Amazon ve svém areálu základní potřebnou vybavenost, domnívám se, že by určitě neměl být „soběstačným“ subjektem, který je „odfyznutý“ od dění v obci a okolí.

Myslím si, že není správným přístupem; jednoduše řečeno; dva tisíce zaměstnanců do areálu přivést a po práci zase odvézt pryč.

Areál Amazon by měl být propojen s dalšími strategickými místy v obci, aby tato ožila, aby z pobytu osob těžila a v celkovém důsledku se obec rozvíjela. (rozvoj stravovacích zařízení, rozvoj kulturních zařízení, služeb, apod.)

Nová firma Amazon má velký potenciál. Nejen kojetínského nádraží, ale i obec Kojetín, by tuto unikátní příležitost k rozvoji měly rozhodně využít.

Jiřina Stavinohová, leden 2022

PRODEJNÍ MÍSTA KOJETÍNSKÉHO ZPRAVODAJE V KOJETÍNĚ

- * MěKS Kojetín – Sokolovna, náměstí Republiky 1033
- * Informace Vzdělávací a informační centrum, Masarykovo náměstí 8
- * Knihovna Vzdělávací a informační centrum, Masarykovo náměstí 8
- * Potraviny Dobručky od Verunky, Tyršova 1393
- * Potraviny DOLABUŽ Masarykovo náměstí 54
- * Ivana Krejčířiková, Kovalovice 45

k 10. daného měsíce na www.mekskojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj

PAMĚTNÍ KNIHA OBCE KOVALOVICE U KOJETÍNA (NA POKRAČOVÁNÍ)

Úvod

Není mou povinností bych psal o nejstarších dějinách naší vesnice, však přece, co mě bylo možno nalézt jsem sehnal a zde čtenářům této knihy uvádím.

V Kovalovicích u Koj. v květnu 1926, Josef Ošťádal, majitel čís. 8

Jsem rodák zdejší, 27. 3. 1881 narozen. Vychodil jsem zdejší obecnou školu a měšťanskou v Kojetíně. Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 11. dubna 1926 byl jsem zvolen prvním kronikářem zdejší obce.

Samostatná katastrální obec polit. okr. Přerov soud. okr. Kojetín jest asi 1 hod. cesty na jih od Kojetína, spoj. silnicí, jež v obci končí. Rozloha 176 ha 31 a 17 m². V roce 1927 bylo 80 čísel a asi 400 obyvatel, Čechů katolíků zemědělců. Přifařena jest k Hradisku. V obci jest škola (1885) a hřbitov (1925).

Ve vlastivědě moravské hradištský kraj okres Kroměříž z roku 1911 čteme str. 166 v dějinách města Kroměříže: *roku 1266 připomínaný permistr viničný Konrad z Landsperka, jemuž dal biskup Bruno roku 1270 lénem Koválovičky u Kojetína, byl snad Sasík od Landsperka u Magdeburka.*

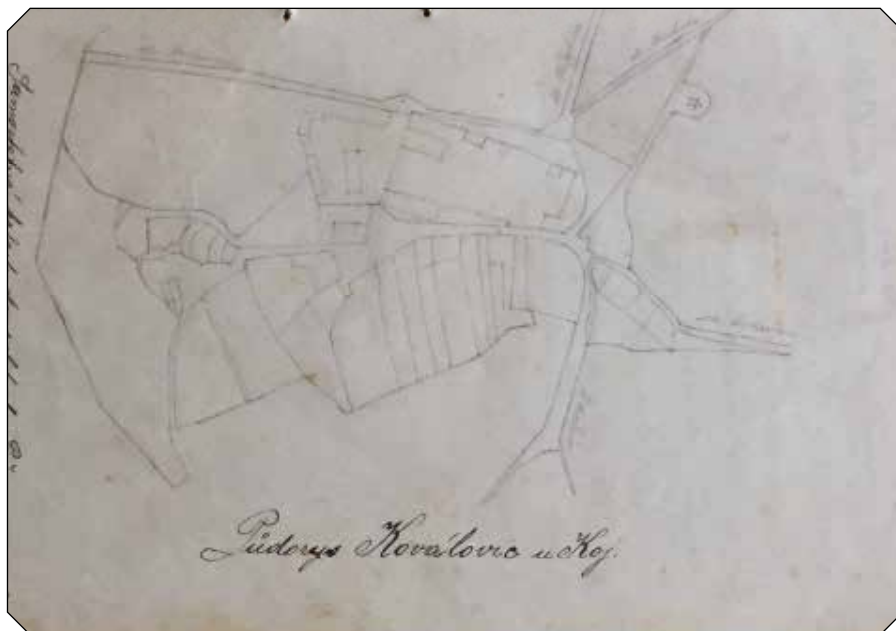
Koválovice u Kojetína

do nedávna Koválovičky zvané, dle mého domnění jest to asi slovo zdrobnělé na rozdíl od Koválovic u Tištiny.

Roku 1794 píše Fr. Jos. Schwoy ve své „*Topografii (místopisu) moravské*“, díl III. kraj přerovský str. 84 a 85. Koválovice, ves se zámkem a dvorem jest na míli cesty západně od Kroměříže vzdálena, má 36 čísel (domů) a 221 obyvatelů. Patří k osadě na 250 jiter (ji-tro 57 a 1/2 aru) dosti dobré orné půdy. Koválovice tvoří s částí nedaleké vsi Lutopecny zvané arcibiskupský lenní statek v rozloze 6 27/64 lánů.

Roku 1502 až 1534 patřily Koválovice panu Petru Bařickému z Vichrova?, potom pánům Podstatským z Prusinovic. Roku 1615 prodal Kryštof Karel Podstatský z Prusinovic statek i s podílem v Lutopecnách panu Jindřichu Přepyskému z Rychmburka. Ten pozbyl statků svých pro účast na vzpouře moravské šlechty proti Ferdinandu II. roku 1622.

Po konfiskaci připadly Koválovice panu Janu Kryštofu Orlíkovi z Ložiska,

avšak ne na dlouho. Roku 1628 vráteny zase Přepyskému. Jeho dědicové prodali Koválovice r. 1640 vdově po Janu Kryštofu Orlíkovi z Ložiska, paní Ludmile Bergerové z Bergu. Ale již rok na to prodala vdova panství r. 1641 císařskému obristlejtenantu Kornelovi z Ancheman. Roku 1650 odkoupil panství pan Jan Mikuláš Reutter z Hornšperka, hejtman panství Kroměřížského. Po něm držel panství jeho synovec Bedřich Reutter z Hornšperka a potom syn téhož Ferdinand Mikuláš Reutter z Hornšperka. Páni z Hornšperka drželi Koválovice až do roku 1691, toho roku prodal je Ferdinand Reutter panu Frant. Karlu Lichnovskému z Voštic za 5 000 zl. Ten odevzdal panství synu Leopoldovi, jenž prodal je už roku 1723 panu Janu Rudolfovi Komínkovi z Engelshausen za 13 500 fl. (= zl.). Rod Komínků z Engeshausen seděl na Koválovicích až do roku 1791, tedy téměř 70 let. V letech osmdesátých osmnáctého století, za Josefa II., drželi statek dva bratři Komínkové, Rudolf a Maxmilián. Po jejich smrti připadly Koválovice třem synům Rudolfovým, kteří se jmenovali Maxmilián, Ignác a Rudolf. Roku 1791 prodali bratři Komínkové statek vysokému hodnostáři vojenského zásobovacího sboru panu Matyáši Tomáši Weissovi z Lilienburga. Ten opravil velikým nákladem zámeček i dvůr, snad i výnosnost pozemků pozvedl tak, že statek byl potom v lenních deskách zapsán a odhadnut v ceně 38 837 zl. 25 kr. Roku 1792 byl Weiss již šlechticem s přídomkem z Lilienburku. Ale ani tomu se na panství nedařilo. Již r. 1798 oznamoval arcibiskupovi, že je prodal hraběti Metternichovi, držiteli velkého sousedního statku Kojetského, ale biskup kupu neschválil, nýbrž teprve dne 14. září 1804, kdy Weiss oznamoval, že vězí v dluzích, takže exekuce nad ním již jen, jen, visí, povolil léna Askamiovi sv. p. z Cozdonu. Také se vyskytly r. 1798 některé jiné překážky, pro něž kup přece nešel. Cordon zaplatil jen Lilienburgovi dluhy ve výši 14 000 zl. Po Cordonovi zdědila stateček vdova Theodosie rozená svob. paní Jarkadovská ze Sudic a pět synů z manželství s Kordonem pošlých. Tato si vyžádala roku 1814 arcibiskupského svolení k prodeji statku a prodala jej ve veřejné dražbě dne 12. října 1815 za 69 500 zl. příborskému měšťtěnínovi Tadeáši Šubertovi. Leč nový majetník neměl potřebného kapitálu a také nemohl dosíci šlechtictví, proto prodal manství již dne 16. srpna 1818 Klementovi Václavovi Lotharovi Metternichovi, majiteli Kojetína. Od té doby byl statek spojen s Kojetínem a stal se po roce 1869, kdy zákoník řížský zrušil olomoucké manství biskupská, částí kojetského fideikomisu Metternichovsko Šandorfského.

biskupovi, že je prodal hraběti Metternichovi, držiteli velkého sousedního statku Kojetského, ale biskup kupu neschválil, nýbrž teprve dne 14. září 1804, kdy Weiss oznamoval, že vězí v dluzích, takže exekuce nad ním již jen, jen, visí, povolil léna Askamiovi sv. p. z Cozdonu. Také se vyskytly r. 1798 některé jiné překážky, pro něž kup přece nešel. Cordon zaplatil jen Lilienburgovi dluhy ve výši 14 000 zl.

Po Cordonovi zdědila stateček vdova Theodosie rozená svob. paní Jarkadovská ze Sudic a pět synů z manželství s Kordonem pošlých. Tato si vyžádala roku 1814 arcibiskupského svolení k prodeji statku a prodala jej ve veřejné dražbě dne 12. října 1815 za 69 500 zl. příborskému měšťtěnínovi Tadeáši Šubertovi.

Leč nový majetník neměl potřebného kapitálu a také nemohl dosíci šlechtictví, proto prodal manství již dne 16. srpna 1818 Klementovi Václavovi Lotharovi Metternichovi, majiteli Kojetína. Od té doby byl statek spojen s Kojetínem a stal se po roce 1869, kdy zákoník řížský zrušil olomoucké manství biskupská, částí kojetského fideikomisu Metternichovsko Šandorfského.

Výklad mých předků a mé paměti

Dle doslechu a výkladu mého otce a strýce patřivaly v dřívějších dobách ku zdejšímu velkostatku, jenž vlastnil v poslední době tři čísla i číslo 4,5,9,24,25,27 a snad také i číslo 7, jenž po odloučení některých pozemků (prostřední díly asi 16 mír) prodali mému pradědečkovi Ošťádalovi, jenž přistěhoval se do Koválovic pry odně-

kud od Olomouce, kdež též dosud rod Ošťádalů jest.

Číslo 5 prý bývala koroptvárna, čís. 9 palírna, čís. 24 panská hospoda, čís. 25 panská kovárna a čís. 27 panský pivovar, kdež prý se až do roku 1872 vařilo pivo.

Do roku 1870 drželi prý zdejší paní statku (poslední majitelka bývalá kněžna Pavlína Metternich-Šandorová zemř. asi r. 1920 ve Vídni) tento ve své vlastní režii, a že prý se jim nevyplácel, jej pronajali. Jelikož zemř. majitelka statku byla bezdětná, připadl zdejší statek její neteri Žofii von Ottingen-Spielbergové, z jejíhož posledního vlastnictví byl zabrán státním pozemkovým úřadem republiky Československé a rozparcelován občanům Koválovským, část též Křenovským, Bojanovským a Popůvským.

Nějakých starších záznamů jsem v obci zdejší neshledal, jen to, že v letech 1858–60 byl starostou J. Hlobil, majitel čís. 8 a po něm František Ošťádal č. 7.

Prvním nájemcem zdejšího velkostatku byl nějaký Fl. Mlčoch, rolník z Polovic, který jej měl v nájmu asi 12 let. Jeho synové se pak odstěhovali až někam do Bukoviny. Po Mlčochovi pak přišel Tom. Svozil, bývalý správce, rodák z Odrlic u Litovle. On sám a jeho nástupci drželi dvůr v nájmu asi 36 let. Měl čtyři děti, z nichž vzpomenouti dlužno Tomáše (Aloise), který s matkou hospodářství po jeho smrti vedl.

Za působení Ant. Dočkala jako starosty byla vystavěna v roce 1885 v naší obci škola, na níž, jak v kronice školní jest vidno, byl prvním učitelem Jos. Hájek, rodák z Klenovic. V letech 1880–84 byla též opravena kaple zdejší a zakoupen nový zvon.

Po válce s Pruskem v letech 1868–70 vyhořel prý střed vesnice od čís. 17 dolů. V letech osmdesátých pak celý „Trávník“ (dolní část osady). Většího pak ohně nebylo v obci až asi v roce 1890 vyhořela chaloupka Večerkova č. 36 na trávníku sama jediná. V roce 1893 shořel povětrný mlýn, jehož majitelem byl Fab. Žůrek, rodák z Rymic u Holešova, který svým důvtipem jej zase celý nový postavil. Netrvalo to však dlouho, asi dva roky a shořel mu opět. Potom již jej nový nestavěl, ale koupil v některé vesnici u Holešova starý, který sem převezl a zde postavil a kde též zemřel.

Po něm se vystřídal několik majitelů onoho povětrného mlýna, jako Pospíšil, Dušánek, který ho prodal

jakémusi Rumlerovi, jenž na něm byl nějaký krátký čas, a kterému pak v roce 1924 dne 2. června shořel a více postaven nebyl. Majitel jeho pak se odstěhoval prý někam na Slovensko. Přifařena jest naše obec do Hradiska. Až do roku 1886 se chodívalo do školy do Zlobic, kdež prý chodívali i z Věžek. Dříve než byla škola ve Zlobicích, chodívali prý i ze Zlobic do Hradiska.

Za působení Frant. Ošťádal jako starosty, asi v letech 1867–70, dělilo se trávníkem (pastviskem), které sahalo až po Křenovský les a vzhůru až po zmolku, na kterém se pasívali koně, krávy a veškerý domácí dobytek. Při dělení obdržel sedlák dvě měřice a ti byli v obci jen dva. Čís. 7 byl jen čtvrtlán, dostalo však též dvě míry, pak bylo šest chalupníků, kteří dostali po jedné míře a ostatní byli domkáři, jichž bylo asi čtyřicet a ti dostali jen po jedné čtvrtině měřice. Takovéto rozdělení nadělalo nesvorosti, hádky a křiku prý tehdy dost.

Tenkrát ještě chodívalo se u nás po hanácky v červených kožených kalhotách, vlasy na týle dlouhé, pravý typ Hanáků. Nejdéle u nás po hanácky chodili stařeček Ošťádal a stařeček Šimčík.

Po Ant. Dočkalovi, jenž zemřel roku 1892 jako starosta, dodržoval starostenství Fab. Žůrek, mlynář. Pak byl zvolen starostou Jos. Vychodil, rodák z Ivaně. Za jeho působení byl zakoupen kočár obecní, ku jehož zaplacení bylo za humnami přioráno pastviska tři podíly, dva se pronajímají a třetí používá obyčejně obec. sluha. Založil též první čtenářský spolek v letech 90. min. století. Po Jos. Vychodilovi, jenž byl starostou jen tři léta, byl zvolen Jos. Ošťádal, majitel čís. 7, který byl starostou asi 15 let, až do roku 1911. Za něho byla vystavěna k nám silnice a vysázeny na obec. pastvisku první olše a švestkové stromky.

Dne 2. července 1908 létal v Kroměříži inž. Kašpar z Pardubic aeroplanem zde v okolí ponejprv. Kdo tam šel se dívat musel platit. Při opravě cesty v roce 1912 vedoucí k Bojanovicím, nalezeno bylo v místě, kde jest obrázek sv. Floriána, několik lidských koster, jež tam dle domněny lidí byli pochováni naši předkové za cholery neb moru v dobách válečných. Dle vyprávění ještě žijících pamětníků stával prý na témž místě, kde jest sv. Florián, starý dřevěný kříž.

Nástupcem po Jos. Ošťádalovi byl Vil.

Miller, čís. 12, za něhož vypukla světová válka, a který byl starostou až do roku 1918, v kterémžto roce byl okres. polit. správou zbaven úřadu. Nástupcem jeho ustanoven tehdejší první radní Aug. Sázel, čís. 15. V tomtéž čase založen byl místní hasičský sbor. Dne 21. května 1914 (svátek Nanebevst. Páně), tedy před vypuknutím světové války, vypukl ve stodole čís. 8 požár, který zničil i sousední stodolu Jos. Ošťádal, čís. 7. Dále se požár tehdy nerozšířil.

V následujících pak měsících vypukla světová válka, která tolik zla lidstvu, jakož i zdejším obyvatelům, natropila. Nejdříve byli povoláni původci koní, kteří byli v Kojetíně narychlo odváděni. Za dva dny na to, dne 29. července 1914 byli povoláni k vojsku první tři občané, a to: Aug. Holík, Jos. Ošťádal čís. 8 (pisatel těchto pamětí) a Aug. Šamánek. Dne 2. srpna 1914 pak byla vyhlášena všeobecná mobilizace, kdež museli všichni mužové do 42. roku ve 24 hodinách narukovati a jež stalo se některým osudné. Pak přišly útrapy válečné, jak pro nastupující vojiny, tak i pro opuštěné ženy i děti. Ve čtrnáctém a patnáctém roce bylo ještě jakž takž. Hůře bylo v letech následujících 1916–17 a 18, kdy nebylo ničeho k dostání. Rekvizice stíhala rekvizici a našim ženám bylo sbíráno poslední sousto od úst. Neodvedením určitého množství obilí a zemáků bylo jim hrozeno těmi nejtěžšími tresty. Obzvlášť nebylo k dostání nití, mýdla, petroleje atd. Na všechno byly jen –enky, jako chleбенky, cukřenky a jiné; na něž dostal každý takovou dávku, že by každý jednotlivec, kdyby jiného nic neměl, posel hladu. Ve svátky velikonoční roku 1916 zřítla se při kapli stojící zvonice i se zvonem, který byl pak rakouskou soldateskou zrekvírován. Zvon ten byl na poměry tehdejší nepoměrně velký, ulit byl v Brně roku 1880. Zvon nynější jest výrobek válečný ocelový.

Roky válečné a poválečné byly větší nou suché, takže v některých letech se nemohly ječmeny ani vysypat a zahořely. Slámy i pícování bylo velmi málo, i řepy uschly, jak všeobecně řečeno, na tabák. Až teprve rok 1926 byl více mokřý než suchý.

Po nekonečných strádáních a útrapách konečně přišel 28. říjen 1918, kdy přišly první zprávy do naší vesnice, že jest konec válce, a že máme samostatnost, svou republiku. Žádný tomu ani věřit nechtěl, však bylo to pravda přece, že po třech stech letech

dostal československý lid vládu do svých rukou obětavostí českosl. legií a Tom. G. Masaryka, jenž byl pak dle zásluhy zvolen první prezidentem republiky Československé. Radost byla všeobecná. Většině občanů bylo dopřáno vrátit se ku svým drahým, však přece některým toho dopřáno nebylo, jichž smrt zkosila dříve, nežli mohli uhlídati svůj domov a vrátit se ku svým milým. Jsou to: Klímek Josef, Spálovský Silvestr, Holík Augustin a Srbecký Rudolf. „Budíž jim cizí země lehkou.“

Po válce bylo první naší starostí zajistiti sobě a svým budoucím dostatečnou obživu při svých hospodářstvích a dostati do nájmu neb koupiti zdejší velkostatek. Zákony republiky nám společně pracovaly do rukou, takže již roku 1919 dostali jsme do nuceného nájmu 93 mír a na druhý rok 28 mír. Poradní výbor, který tehdy byl zvolen, to rozdělil následovně: Domkáři každé číslo dvě míry, ti větší dostali jen jednu míru. Po vypršení pachtovní doby s nástupci Svozilovými dostali jsme od majitelky statku celý do nájmu po dva roky, pomocí utvořením se pachtovních družstev.

Roku 1924 byl pak velkostatek zabrán stát. poz. úřadem a rozparcelován mezi občany. Bohužel nebylo jednoty, svornosti mezi stranami, jež po válce se utvořily, jako komunistická a jiné. Z parcelace zdejšího statku těžily na úkor náš sousední obce Křenovice 75 mír, Bojanovice 75 mír a Popůvky 35 mír.

V roce 1919 konaly se poprvé v naší republice obecní volby, při nichž byl zvolen starostou ze strany soc. dem. Jan Chytil, čís. 5. Za působení jeho přistavěna zřícená zvonice, nákladem 18 000 Kč splatných ve třech ročních lhůtách. Zakoupena stříkačka pro hasičský sbor a pozemek od velkostatku pro založení hřbitova za 1 000 Kč.

Dne 20. června 1920 shořela stodola souseda Jana Sázela čís. 16. Včasným zakročením místních občanů byl požár lokalizován a nenabyl větších rozměrů. Stodola souseda Aug. Sázela byla uchráněna. Vznik požáru byl přičítán politickému záští.

V následujících volbách roku 1923 byl zvolen za stranu Republikánskou Jan Fuksa, rodák z Křenovic, za jeho působení vystavěn hřbitov nákladem 35 000 Kč. Roku 1925 přestavěn byl kříž na hřbitov, stávající v trojúhlu cesty do dvora a silnice. Kříž tento byl majetkem velkostatku a byl zástupcem velkostatku p. inspektorem Ditrichem darován obci. Dále zakoupena při par-

celaci obecní budova (z bývalé kravárny), v níž zřízen obecní kancelář, byt pro obec. sluhu a obec. chudé, hasičské skladiště a stáj pro býka. Obecní majetek zvětšen při parcelaci asi o 12 mír. Deset mír pole a dvě míry zahrady. Jedna míra zahrady byla přidána škole. Každého roku zakupovány jsou ovocné stromky a vysazovány na obecní pastvisko. Tak stav obce zvelebován.

Rok 1927

Dne 19. ledna 1927 prodána ve veřej. dražbě stará obecní pastouška č. 21 k rozbourání. Vydražilo se za ni 464 Kč. Místo zůstává obci. 8. března prodala obec Zdráhalovi Josefovi a Augustinovi stavební místa parc. č. 193, cesta ve výměře 96 m² z pozemku čís. 53 a 54/1, pastva vl. č. 52 z pozemku čís. 53.1 a 72 m², z pozemku čís. 54/1 3 a 43 m² za cenu 3 Kč/ 1 m², dohromady 1 833 Kč.

Březen 1927: Vystavěl p. Jos. Vychodil nový domek čís. 78 na svém pozemku (trať Záhumenice). Nynější majitelé budov a zahrady z bývalého dvora p. Kar. Pazdera, Ant. Srbecký ml. a Chytil Jan vykáceli a částečně zrušili alej ořechovou za zámkem a vysázeli třešněmi.

Záměna: Aloisi Motalíkovi zaměnila obec parc. čís. 54/1 pastva, výměra 5 a 97 m² 2 cm². Motalík Alois dal obci pole trať (Klučatka) parc. č. 250. Koválovce parc. č. 2255 Křenovice, parc. č. 251 Koválovce a parc. čís. 2286 Křenovice ve výměře 8 a 31 m².

7. dubna strhla se nad naší obcí a okolím hrozná bouře s velkým lijákem. Hrom a blesk řádil neobyčejnou silou. Tak časné bouře není v obci pamětníka.

Duben 1927: Dala obec srovnati a splanýrovati úvoz vedoucí na vrcha. Práce ta stála asi 1 000 Kč. 29. června bylo u nás viditelné zatmění slunce. 1. července koupila Vojáčková Aloisie od obce parc. čís. 192/1 cesta ve výměře 19 m² a od poz. plochy 192/3 náves 90 m² od poz. parc. čís. 52/1 pastva ve výměře 66 m² a od poz. pl. 53 plochu ve výměře 12 m².

Červenec 1927: Vystavěl p. Jan Draťva ve své zahradě novou stodolu. Byl rozdělen hostinec čís. 9 na dvě části. Povstalec tím nové číslo 77 zvýšil kupitel p. Svoboda na poschodí a zřídil v něm obchod se smíšeným zbožím. Hostinec čís. 9 opravil a sál zvětšil nový kupitel p. Cvrček.

Srpen 1927: Vystavěl p. Frant. Jurčík v bývalé panské zahradě pod školou nový domek čís. 79.

Směnná smlouva: Frant. Jurčíkovi dává obec poz. parc. čís. 1/5 a 1/7 ve výměře 13 a 64 m². Frant. Jurčík odstupuje obci poz. parc. čís. 234 a 275 a parc. čís. 2261 v Křenovicích vl. čís. 147.

Září 1927: Odkoupil od obce Navrátil Fr. část místa po sbořené pastoušce vl. čís. 18 ze stav. pl. 15 ve výměře 37 m² v úhrnné ceně 111 Kč. Jos. Vychodil koupil též od obce část cesty ku stavbě svého obytného stavení od par. čís. 191 plochu ve výměře 40 m² za cenu 120 Kč.

16. října z nařízení vlády republiky československé byly vypsány obecní volby. V naší obci byly podány tři kandidátní listiny, republikánská, českosl. socialistů a komunistická. Největší počet hlasů soustředila na sebe strana republikánská, asi 90, z jejíhož pak středu byl zvolen starostou p. Josef Foltýn, řídící učitel, rodák z Rataj u Kroměříže.

30. listopadu oběsil se v čís. 71 občan Chýlek, přistěhoval se k nám odněkud od Frenštátu. Příčina – asi neutěšené finanční poměry. Pohřben byl na zdejším hřbitově.

Říjen 1927: Cena naší koruny: Curich 15,30. Cena řepy pro rok 1927 byla stanovena 17,50 Kč a k tomu dovoz, ječmen po žních 170–185, do nového roku však stoupl na 225. Pšenice 220–230, ryž 210–220, oves 140–155. Selata (prasata) 350–500 za pár po celý rok. Cukr v drobném až Kč 6, petrolej 2 Kč, krabička zápalek 20 h. Pečivo: rohlíky 4 kusy za 1 Kč. Tabák balíček 50 h a 1 Kč, zemáky na podzim 30–40 Kč 1 q, máslo 1 kg 18–20, sádlo 20–24, pivo 1 l 2 Kč 70 h.

Celkem byl rok 1927 více suchý, jak mokrá, selo se ještě v březnu za krásného počasí. Taktéž některé skore řepy byly v březnu zasety. Do žní a žně byly odbyty při menších povětrnostních srážkách. Po žních však asi 3 týdny nepršelo, takže strniskové jetele a otavy zaschly. Podzim byl též více suchý než mokrá, obzvlášť řepy byly vykopány za pěkného počasí. Ještě však podzimní práce dodělány nebyly, přišly kolem 15. listopadu slabší mrazíky, které se stupňovaly čím dále víc až při 20. prosinci dostoupily vrcholu 240 pod nulou. Takové mrazy prý nebyly 150 let. Sněhu napadlo též asi 25 cm, který však na Vánoce částečně roztál. Ze zbytku pak povstala ledovice, která potrvála při slabších mrazích až do konce roku.

pokračování příště

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Únor ve škole

Koncem dlouhé zimy se už sice každý těší na jaro s jeho teplými slunečními paprsky, ale my jsme zatím neměli ani čas o tom moc přemýšlet. Sněhu jsme si sice moc neužili, za to nás čekalo spoustu zajímavých aktivit.

Děti ze třídy Koťátek a Srdíček se sešly, aby si společně užily Putování se sněhulákem. Písničkou Kuli, kuli kulilá si připomněly, jak se takový sněhulák staví. Každá třída si potom vyrobila velkého Pana Sněhuláka z novinového papíru. Oba sněhuláci nám zdobí halu v naší mateřské škole. Dále děti vyráběly sněhové vločky sypané kokosem a malé sněhuláčky. Na závěr jsme si připravili drobné občerstvení a společně se radovali z krásně prožitého zimního dopoledne.

Začátkem února proběhla ve třídě

„Pastelek“ a „Sluníček“ zimní olympiáda. Děti zapálily olympijskou pochodň, seznamovaly se se zimními sporty a měly možnost se dokonale vyřádit ve sportovní hale při turnaji ve fotbale a florbale. Všichni soutěžili s plným nasazením, a tak každý účastník turnaje byl za svou snahu oceněn drobnou odměnou.

Děti z Pastelek se s baťůžky plnými dobrůtek vydaly na dlouhou vycházku za zvířátky do polí ke krmelci, aby jim v tomto zimním období trošku přilepšily. V obou mateřských školách jsme opět přivítali „Kašpárka“ s maňáskovou pohádkou, kterou zahrály dětem učitelky.

Všichni se ale asi nejvíce těšili na 23. únor 2022, kdy proběhl na obou MŠ karneval, který je na konci února již tradiční. Děti si za pomoci učitelky vyzdobily třídy, namaskovaly se do

svých připravených masek a karneval mohl vypuknout. Po úvodním rejči všech masek byly v každé třídě připraveny zábavné soutěže a úkoly. Večerníčkovy popletené pohádky, házení míčků na cíl, prolézání tunelem a spousta dalších. V závěru jsme si ve třídách zatancovali na pravé karnevalové diskotéce. Odměnou pro malé účastníky byly nejen diplomy, ale i sladké dobrotky.

A co nás čeká v březnu? To zatím není jisté, protože v předcházejících dvou měsících jsme si všichni prošli složitým obdobím nemocí a opakovaných karantén, ale doufáme, že se s námi zima pomalu rozloučí a konečně se o slovo přihlásí jaro, které přinese i očekávanou změnu epidemiologické situace a my si budeme moci užívat společných her bez omezení.

vedení MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SVATOPLUKA ČECHA KOJETÍN

Ředitelství Základní školy Kojetín,
Svatopluka Čecha 586, okres Přerov oznamuje:

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

se uskuteční ve dnech 28. a 29. dubna 2022
od 14.00 – 17.00 hodin

v budově Základní školy Svatopluka Čecha 586.

Žáci 1. ročníku se učí podle školního vzdělávacího programu Škola pro všechny. Klademe důraz na to, aby všechny děti byly vzdělávány dle svých schopností a možností. Podporujeme výchovu k toleranci, kamarádství a vzájemné pomoci. Děláme vše proto, aby se v naší škole žák cítil dobře a bezpečně.

Do 1. ročníku se zapisují děti, které k 1. září 2022 dovrší 6. rok věku. Není-li dítě po dovršení šestého roku věku tělesně nebo duševně přiměřeně vyspělé, a požádá-li o to jeho zákonný zástupce, může mu ředitel odložit začátek povinné školní docházky o jeden školní rok. Žádost je nutné doložit vyjádřením lékaře a psychologa.

K zápisu si přineste rodný list dítěte a občanský průkaz zákonného zástupce.

Těšíme se na vás.

Jiří Isakidis, ředitel školy

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOJETÍN, SVATOPLUKA ČECHA 586

zve budoucí prvňáčky a jejich rodiče na

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY,

který se koná

ve dnech 28. a 29. 4. 2022 od 14.00 do 17.00 hodin.

K zápisu je potřeba přinést:

občanský průkaz a rodný list dítěte.

Kontakt:

ředitel školy: Mgr. Jiří Isakidis, tel. 581 762 032

www.zs-kojetin.cz

Těšíme se na budoucí školáky!

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Kontrasty Kojetína

Popsat dobré a špatné stránky našeho města je těžký úkol, protože každému přijde důležité něco jiného a každému se líbí jiné věci.

Oba jsme se ale shodli na tom, že takovým největším lákadlem pro místní a také pro obyvatele z okolních i vzdálenějších měst je naše koupaliště. Je to bezpochyby krásné moderní místo, které se rok od roku zlepšuje – kojjetínské koupaliště vám nabídne kvalitní koupání ve třech různých ohříváných bazénech, beachbar s chlazenými nápoji, restauraci s minigolfem, dětské hřiště i kurty, které slouží jako zázemí pro plážové sporty, zavlažovaný trávník; nedávno byl areál rozšířen o kemp s dřevěnými chatkami, kde se můžete ubytovat. V horkých letních dnech si zde můžete vychutnat i večerní koupání, které je díky novému osvětlení daleko působivější. Naše koupaliště je bezesporu obrovskou atrakcí, která se Kojetínu velmi povedla. Osobně si myslíme, že navštívit koupaliště je skvělý nápad, pokud chcete zažít relax a strávit příjemný den s rodinou.

Každá mince má však dvě strany, tou druhou je náš stadion. Ačkoliv od zmíněného koupaliště není tak

daleko, mnoho pozornosti se mu nedostává. Z našeho pohledu je smutné, že dříve tak navštěvované místo, kam lidé chodili co čtrnáct dní za sportovní podívanou, je nyní bez života. Příčinou může být nejspíše nezáměr nebo nemožnost členů týmu hrát. Mrzí nás ale, že kvůli tomuto problému stadion pomalu chátrá a stává se z něj nehezké místo, které lidé obchází obloukem.

Kojetín vidíme jako město s velkým potenciálem, dokáže nabídnout spousty možností a klidné prostředí k bydlení. Je samozřejmé, že má své nedostatky a problémy, ale to má přece každé město. Nesmíme ale zapomenout na to, že každý problém

má svá řešení a my jako občané můžeme být jejich součástí.

*Matyáš Křepelka
a Daniel Šoš, sexta GKJ*

Tomáš Flídr opět nejlepší – rozhovor s úspěšným matematikem

Jméno Tomáš Flídr není pro zájemce o dění na Gymnáziu Kojetín neznámé. Letošní maturant reprezentuje sebe i školu na různých matematických soutěžích a průběžně o jeho úspěších veřejnost informujeme v místním tisku. No, a protože je opět o čem hovořit, položili jsme mu několik následujících otázek.

Tomáši, k čemu tedy můžeme aktuálně gratulovat?

Nejvíce aktuální je krajské kolo nejvyšší kategorie Matematické olympiády, kde jsem potřetí za poslední čtyři roky získal první místo. Pokud se mi podaří celostátní kolo, mohl

bych v létě reprezentovat Českou republiku na Mezinárodní matematické olympiádě v Norsku.

Jak už bylo výše řečeno, blíží se „cílová rovinka“ k ukončení jedné etapy života. Jak se na letošní maturitu připravuješ a jde to bez problémů? Nebrzdí tě v přípravě na maturitu zapojení do soutěží nebo další aktivity, které máš?

Někdy mám spíše dojem, že to je obráceně - maturita a učení se na ni mě brzdí v ostatních věcech. Nemyslím si, že pro mě maturita bude nějak těžká, teoretické otázky a literaturu se prostě budu muset naučit. Je ale pravda, že jsem už v „cílové rovině“ středoškolských aktivit, nedávno jsem složil poslední plánovanou zkoušku na Univerzitě Palackého v Olomouci a kolem maturit budu mít poslední z mnoha soustředění.

Jaké máš další plány po ukončení gymnázia? Věříme, že určitě nějaká představa existuje.

Plány samozřejmě mám, už půl roku se snažím o to, aby vyšly. Hlásím se na matematiku na University of Cambridge, která má velmi komplikovaný přijímací proces. Na základě eseje o mých aktivitách jsem dostal pozvánku na online pohovor v prosinci. U tohoto pohovoru (řešení komplikovaných matematických úloh přímo před vyučujícími z Cambridge) jsem uspěl, takže mi pro přijetí schází jenom dostatečně dobře složená ma-

turita a další dva testy, které budu psát v červnu. Dalším krokem jsou výběrová řízení na stipendia – po brexitu se školné pro unijní studenty zvedlo na ohromné částky, takže bez stipendia v Británii nemůžu studovat. Pokud testy na Cambridge nezvládnou, pravděpodobně půjdu na St Andrews, nejlepší a nejstarší univerzitu ve Skotsku, kde mi na přijetí už stačí jenom maturita a jazykový certifikát. Samozřejmě mám i zálohu pro všechny případy – Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze, která mi odpustí přijímací zkoušky.

Zřejmě je to v tuto chvíli ještě předčasné, ale mohl bys zkusit vyjádřit se, jak budeš na Gymnázium Kojetín vzpomínat, až dosáhneš zamýšleného cíle? Myslíš, že už dříve zmiňovaný přestup na naši školu byl dobrým tahem?

Budu vzpomínat určitě v dobrém. Jsem rád za to, jak mě celá škola, od vedení přes učitele až po spolužáky, přijala. I přes pandemii, která narušila většinu toho, co jsem dělal, jsem se během střední školy mohl posunovat tak, jak jsem potřeboval. Jediné, čeho ohledně mého přestupu lituji, je to, že jsem nepřestoupil mnohem dříve.

Přejeme tedy, aby se vše splnilo, jak si představuješ.

Za rozhovor děkuje M. Matějček

ZUŠ
KOJETÍN

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Soutěže ZUŠ v plném proudu

Po dvou letech se v letošním školním roce opět konají soutěže základních uměleckých škol vyhlašovaných MŠMT ve spolupráci s Uměleckou radou základních uměleckých škol, které je ZUŠ Kojetín členem.

V tomto školním roce se naše škola účastní soutěžních klání v zaměřených Sóló zpěv, Hra na dechové nástroje (dřevěné, žesťové) a Hra na bicí nástroje.

Školní kola proběhla v měsíci únoru. Zúčastnilo se více jak šedesát žáků. Všichni soutěžící předvedli krásné výkony, které si zaslouží uznání. Do okresních kol postoupilo 36 žáků. Všem soutěžícím a jejich učitelům přejeme hodně štěstí a pevné nervy.

Věříme, že se v letošním roce opět podaří navázat na předchozí úspě-

chy při reprezentaci školy, Města Kojetína a Olomouckého kraje.

Vaše ZUŠka

Proběhlé akce

Paní Zima

V pátek 18. února 2022 se sešly předškolní děti, aby se dozvěděly, jak to dopadlo se syny Paní Zimy. V pohádce její synové – Prosinec, Leden a Únor, zvítězili nad zlým čarodějem Mračníkem a zachránili přírodu. Děti byly spokojené, že vše dobře dopadlo. Celé dopoledne tvořily, hrály si s kamarády, vyzkoušely si nové hry.

Pololetky na horách

I přes nedostatek účastníků se nakonec naše jedenáctičlenná banda vydala na jeden z vůbec nejlepších víkendů, jaký kdy Ski areál Kareš zažil. Užili jsme si spoustu zábavy na svahu a se sněhem úplně všude, a to zejména v puse (rozhodli jsme se dát na sněhovou dietu). Zkusili jsme si, jaké to je být profesionálními zpěváky, a dokonce i jak se cítí taková píďalka na sněhu. Navštívili jsme také horskou službu (tímto bychom chtěli pozdravit psa Hectora a záchranáře Ondru). Pololetky utekly jako voda a naše grupa musela jet domů. Před odjezdem jsme ještě dostali supr čupr cool brýle, ale pak už jsme se museli rozloučit a vyrazit zpátky. Už teď se těšíme na další skvělý Snowbuilding. *Tétéčka (účastnice)*

Víkend s tátou

Prodloužený víkend plný sněhu, lyžovačky a krásného počasí si již čtvrtým rokem užila parta tatínků se svými dětmi.

Zima 2022

Po loňské pauze jsme opět navázali na naše tradiční lyžařské neděle ve Ski areálu Kareš. Třicet zkušených lyžařů i začátečníků a dvanáct snowboardářů si užilo letošní sněhovou nadílku na sto procent.

Dovádění na sněhu

„Hurááá na boby...“ ozvalo se z autobusu při příjezdu na Rusavu. Zde nás čekal dlouhý svah a hlavně sníh, na kterém jsme se pěkně vyřádili. Kluci dokonce postavili i základy pro iglú. Bylo to super. Vyvětrání, s červenými tvářemi a příjemně unaveni jsme se vrátili do Kojetína, kde na nás čekala teplá polévka a koláček.

PŘIPRAVUJEME

3. 3. 2022

**Rybářské zkoušky
mládeže**

5. 3. 2022

**Dětský karneval
Kovalovice**

6. 3. 2022

Turnaj ve florbale

(Kojetín, Tovačov, Olomouc, Hranice)

8. 3. 2022

Práce s keramickou hlinou
výukový program pro MŠ

12. 3. 2022

Patchwork

14.–18. 3. 2022

Jarní příměstský tábor
pro děti od 7 let

25. 3. 2022

Pohádkový pátek

25.–26. 3. 2022

Soustředění ZK Keramika
Bezměrov

29. 3. 2022

Práce s keramickou hlinou
výukový program pro MŠ

8. 4. 2022

Jarní ples pro děti

**Bližší informace o všech
připravovaných akcích najdete
na www.ddm.kojetin.cz
a facebooku DDM Kojetín**

LÉTO 2022 na maximum

POBYTOVÉ TÁBORY

LT CYPRINUS CARPIO Rakvice

2. 7. - 8. 7. 2022

Cena 3300 Kč

LT BOHĚMOVÉ Tesák

10. 7. - 17. 7. 2022

Cena 4500 Kč

LT OLYMPIJSKÉ HRY Nejdek

17. 7. - 29. 7. 2022

Cena 5200 / 5000 Kč

LT ROZMARNÉ LÉTO Olomouc

31. 7. - 5. 8. 2022

Cena 3700 Kč

LT OUTDOOR Lipová-lázně

13. 8. - 18. 8. 2022

Cena 3300 Kč

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY pro děti od 7 let

11. 7. - 15. 7. 2022

LPT Havaj

18. 7. - 22. 7. 2022

LPT Profese

25. 7. - 29. 7. 2022

LPT Šikulové

1. 8. - 5. 8. 2022

LPT Pokémon

8. 8. - 12. 8. 2022

LPT Dračí týden

15. 8. - 19. 8. 2022

LPT Sportujeme

15. 8. - 19. 8. 2022

LPT Týden se skřítky

pro děti 4-6 let

Cena: 800 Kč

Příměstské tábory na DDM Kojetín jsou podpořeny z Operačního programu Zaměstnanost, poskytovatelem je MPSV.
Cena: 1000 Kč – pro děti z obcí spadajících pod MAS Střední Haná
s dodaným Potvrzením o postavení podp. osoby na trhu práce.
Cena: 1500 Kč – pro děti z obcí nespádajících pod MAS Střední Haná

www.ddm.kojetin.cz

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN
Svatopluka Čecha 586, Kojetín
tel: 603 459 998, 731 489 990

ddm
DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE
KOJETÍN

L.svobodova@ddm.kojetin.cz
e.polachova@ddm.kojetin.cz
reditelka@ddm.kojetin.cz

Únor v knihovně

Únorové chumelení

Sdílené čtení s výtvarnou dílničkou inspirované zimním ročním obdobím. Četba z knih „Chumelení“ (J. Kahoun), „Krmení ptáků v zimě“ (D. Singer), „Jak číst stopy zvířat“ (J. Johnson). Ve tvořivé dílničce budeme vyrábět papírové ptáčky. Chybět nebudou ani soutěže a kvízy se zimní tematikou. Akce se v únoru zúčastnily děti ze školních družin a Klub malých čtenářů z Polkovic.

-jl-

PŘIPRAVUJEME V BŘEZNU

ČTEME DĚTSKÉ BESTSELLERY!

Rok 2022 budeme věnovat nejúspěšnějším dětským spisovatelům.

Březen věnujeme spisovatelce Zuzaně Pospíšilové.

Zuzana Pospíšilová (*1975 Karviná) je oblíbená autorka věnující se téměř výhradně původní tvorbě pro děti.

S jejími texty se dětská čtenářstva mohou setkávat od roku 2004, kdy jí vyšly první pohádkové příběhy v časopise Sluníčko. V roce 2005 začala publikovat knižně a dodnes je jednou z nejaktivnějších autorek píšících pro děti. Jen v nakladatelství Grada vydala téměř sedm desítek titulů, z nichž nejúspěšnější jsou zatím série Kouzelná třída a edice dětských detektivek DeTeKtiVoVé. V její tvorbě mají převahu pohádky, ale věnuje se také poezii a výukovým textům. Pro seznámení s autorčinou tvorbou jsme vybrali: Knihovnické pohádky,

Hádám, hádáš, hádáme, Hádej, čím budu a další krásné knihy.

Hlavní motto autorčiny práce: Ten, kdo radost rozdává, ten ji také dostává.

- pro školní družiny a Klub malých čtenářů z Polkovic.

KNIHOVNICKÁ MINIMA

První seznámení s knihovnou a sdílené čtení.

Vybraná četba: Knihovnické pohádky (Pospíšilová, Z.) a Dobrodružství v knihovně (K. Huseinovič)

- pro děti z MŠ v Kojetíně

BŘEZEN – MĚSÍC ČTENÁŘŮ – 13. ROČNÍK

I v této složité době Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR vyhláší třináctý ročník akce Březen - měsíc čtenářů. Tento rok bude hlavním komunikačním tématem v českých knihovnách opět „udržitelost“. Aktuální informace: + 400 institucí / 10 000 účastníků akce / 12 let akce

Jako každoročně, v tomto měsíci, vyhlásíme nejlepší čtenáře naší knihovny.

NOC S ANDERSENEM – POHÁDKOVÝ VEČER S ANDERSENEM

1. dubna 2022, 16–21 hodin, pro děti 1.–4. tříd, VIC Kojetín

Podvečer plný pohádkového čtení, her, soutěží, kreslení, tvoření, spolu s dobrodružným objevováním tajuplných zákoutí potměšlé budovy VIC. Budeme hledat poklad ukrytý na půdě či ve sklepení...

Akci pořádáme u příležitosti narození slavného dánského pohádkáře H. CH. Andersena.

„Celý svět je plný zázraků, na které jsme si však tak zvykli, že je nazýváme všedními věcmi.“

(Hans Christian Andersen) Neváhejte a přihlaste se!

Přihlášky i veškeré informace získáte v knihovně. Svoji účast, prosím, potvrďte do 30. 3. 2022!

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín: www.mekskojetin.cz/mestska-knihovna facebooku a rajče.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

Kultura v únoru

Únor bílý, pole sílí, jak praví staré přísloví. V únoru začaly sílit i naděje na znovuzrození společenských a kulturních akcí.

V sobotu 12. února 2022 jsme se setkali v prostorách Sokolovny na soustředění dramatického kroužku Mimoni. Celý tento slunečný den jsme věnovali zkoušení nové hry

„Haná se nesodí“, jejíž premiéra je plánována na měsíc duben, bude-li docházka mladých herců a situace příznivá. Nově nacvičovaná komedie nás zavede na vesnici, kde se sousedé dopouští různých prohřešků a tyto jsou posléze pranýřovány na slavném ostatkovém soudě. Věříme, že diváci se pobaví minimálně stejně, jako naši mladí herci a režie na zkouškách.

Ve středu 16. února 2022 od 15.30 hodin jsme s potěšením uvítali kojetínského rodáka Petra Zatloukala, který společně se svou přítelkyní a spoluautorkou výstavy Tváře, zavítali do prostor galerie VIC a umožnili návštěvníkům vyslechnout komentovanou prohlídku. V první části promluvila Lenka Kučerová o fascinaci starými mistry, jejich metodami a provedením, které využila stejně uměle při tvoření parafrází právě na tato díla. Následně pohovořila o své zálibě v kočkovitých šelmách a jejich výtvarném ztvárnění v jejím provedení. V další části komentované prohlídky se slova ujal Petr Zatloukal, jeho zajímavý výklad o okouzlení maskami amerických aut a jejich následném focení, v rámci studijního pobytu v USA, nadchla všechny přítomné návštěvníky. Zajímavé bylo i povídání o souboru Teens 2k18, jehož fotografie byly také součástí výstavy Tváře. Pozdní dopoledne plynulo v příjemném duchu.

V sobotu 26. února 2022 zavítal do Kojetína masopust. Průvod veselých masek v čele s tradičním medvědem vyrazil od Sokolovny, kde se všichni přítomní roztančili a vžili do ostatkových radovánek. Vedle v obchůdku U Verunky voněly zabijačkové speciality, které si mohlo zakoupit i civilní obyvatelstvo bez masek. Po tradiční zastávce u „Hrůšků“ v Tyršově ulici jsme navštívili naše milé seniory a bývalé pracovníky osvětové besedy v Nové ulici. Následně se procesí ubíralo k radnici, kde ostatkový průvod požádal místostarostu Miloslava Oulehlu o ostatkové právo. Po přečtení hříchů a připomínek ohledně chodu města si místostarosta chutě připil a zatančil si s medvědicí. Letos bylo totiž vedení medvěda speciální tým, že chodil medvěd i medvědice, jelikož minulý rok chodit medvěd nemohl, byly letos tyto šelmy dvě. Po alotříchu u radnice ostatkáře pohostila Hospůdka U Pedyho, kde nás čekalo bohaté pohoštění. Následně se průvod vydal do Vyškovské ulice, kde paní Kočíčková vytáhla zdatně medvěda a nešetřila uzeným ani výbornými řízečky. Po návštěvě u Kočíčků práskl stréc svářeč Jara do koní a jeli jsme potěšit seniory z pečovatelského domu Jana Peštuky. Čas pozvolna plynul zábava nabývala na obrátkách a najednou jsme se octli na dvorku u Vranů, kde jako každý rok byly připraveny výborné kobližky. Neméně pohostinní byli i manželé

Gardavští v Olomoucké ulici, kteří si oba s chutí zatančili s medvědem i medvědicí. Milou zastávkou byla i návštěva Drbalových na Závodí a vedlejší Restaurace Na Hrázi. Překvapením na závěr bylo bohaté, takřka královské pohoštění „U Babičky V+V“ v Kroměřížské ulici a výslužka

od rodiny Hrdých, u kterých celý den, v areálu Obchůdku U Verunky, probíhala domácí masopustní zabijačka. Masopust dopadl na výbornou, akorát ve finále se někde ztratil medvěd s medvědicí, tak uvidíme, jestli příští rok nebudou chodit medvědi tři.

-miza-

Městské kulturní středisko Kojetín
vás srdečně zve na

ZÁVĚREČNOU KOLONU TANEČNÍCH

PÁTEK 4. BŘEZNA 2022
18.⁰⁰ hodin, sál Sokolovny Kojetín
19.³⁰ hodin - Polonéza a tanec absolventů...
K tanci a poslechu hraje kapela **HALLO BAND**
Občerstvení zajišťují: Hospůdka U Pedyho
Vstupné: 90 Kč + 10 Kč místenka (účastníci tanečních: 10 Kč místenka)

SMOTANÁ HADICE A OBEC KŘENOVICE
ZVOU NA

JARNÍ PLES

KULTURNÍ DŮM KŘENOVICE

PÁTEK 25. BŘEZNA 2022 OD 20 HODIN

K Tanci A POSLECHU ZAHRAJE
★ **HALLO BAND** ★

BOHATÉ OBČERSTVENÍ A TOMBOLA... VSTUPNÉ 80 Kč

 SMOTANÁ
HADICE

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN POŘÁDÁ

DĚTSKÝ KARNEVAL

- PROGRAM DIVADLA KORÁB BRNO
- ODPOLEDNE PLNÉ HER A SOUTĚŽÍ
- REJ MASEK
- MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
- BALONKY
- SLOSOVATELNÉ VSTUPENKY O CENY
- OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

NEDĚLE 24. DUBNA 2022
OD 15.00 HODIN – SOKOLOVNA KOJETÍN
VSTUP: MASKA 20 Kč, DĚTI 30 Kč, DOSPĚLÍ 50 Kč

Pionýrská skupina Kojetín a MěKS Kojetín pořádá
LETNÍ TÁBOR V RAJSKOHOVICÍCH

WANTED WESTERN

ON THE WOLF

Pláň se bíží sedm dostavníků, stačí jen mávnout a jeden
ZASADÍ...!

2.7.-10.7.2022

Tábor je pořádán za podpory Ministerstva školství, mládeže a
tělovýchovy.

Všichni oddíloví vedoucí jsou proškoleni pro práci s dětmi.

V ceně tábora je zahrnuto:
doprava na tábor a zpět, doprava na výlety a vstupné
ubytování ve stana s podlahou
strava 5x denně, pitný režim, pojištění.
Cena tábora je 3 000,- Kč

Enkaustika a mandaly

Únorové odpoledne jsme si s našimi seniory zpestřili relaxačním tvořením. Šlo o vymalovávání mandal a také jsme použili techniku nazvanou enkaustika. Enkaustika je výtvarné tvoření pomocí horkých vosků. Tato technika má tisíciletou tradici, při které se používal včelí vosk. V dnešní době využíváme speciálních žehliček, per, škrabek a jiných pomůcek. My jsme pracovali se speciálními žehličkami, na kterých se vosk rozpustí. Místo včelího vosku jsme použili barevné voskovky. Speciální žehličky, určené na enkaustiku, lze nahradit starou domácí žehličkou, bez napařovacích děr. Toto tvoření je velmi zábavné a pestré. Každý obrázek je originál a fantazii se meze nekladou, a proto vznikaly různé abstraktní obrazy. Jako podkladový materiál pro enkaustiku jsme zvolili lesklý papír ze starých kalendářů.

Další aktivita bylo malování mandal. Mandal, na rozdíl od enkaustiky, mají ucelené spojené tvary a při jejich vybarvování je potřeba trpělivosti a přesnosti. Senioři měli na výběr od jednoduchých obrázků až po složité ornamenty. Říká se, že mandala

spojuje tvar a barvu, což dohromady dává harmonický celek, který nese pro její pozorovatele určitou pozitivní duševní energii. Z tohoto důvodu se

podobná schémata využívají mimo jiné i v oblasti psychoterapie. Jsme velmi rádi, že naše aktivity seniory baví a těšíme se na další. PZ

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se, vždyť jsi mým úkrytem!“ Žalm 57,2a

Program setkání v březnu 2022 (v čase „postním“)

6. 3. 2022 Neděle – 1. postní (Invocavit)
BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

13. 3. 2022 Neděle – 2. postní (Reminiscere)
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

20. 3. 2022 Neděle – 3. postní (Oculi)
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

27. 3. 2022 Neděle – 4. postní (Laetare)
BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

3. 4. 2022 Neděle – 5. postní (Judica – Smrtná)
BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

„A proto ještě teď, praví Hospodin, vraťte se ke mně celým srdcem svým, s postem, pláčem a truchlením! Roztrhněte svá srdce, a ne pláště své, k Hospodinu, svému Bohu, vraťte se; je přece milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi laskavý, který od zla upouští.“ Joel 2,12-13

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům (i veřejnosti) v pondělí a ve středu od 9 do 15 hod. Jinak dle dohody. volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz

Naší sestrou farářkou je Petra Hruš-

ková z Přerova, telefon: 606 207 782
email: petra.hruskova@email.cz

Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!

Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najdete na našich webových stránkách: <http://ccshkojetin.cz/> a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: <http://mekskojetin.cz/archiv-casopisu>

<https://www.zonerama.com/captainjtc> FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin>

Aktuálně z CČSH: <https://www.aktualne.ccsh.cz/>

Bohoslužby on-line: <https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html>
Jiří Pleva

Citát měsíce:

Myšlenka měsíce:

Biblický verš měsíce:

TJ SOKOL KOJETÍN

Letní stanový tábor ve Vrážném – Rozpis táborové sezóny 2022

1. 7. – 9. 7. 2022

**TÁBORNICKÁ ŠKOLA
DOROSTU**

pro účastníky ve věku 15–19 let
vklad: 3000 Kč
informace a přihlášky:
Martin Juřen
telefon: 604 840 992
martin.juren@gmail.com
a na www.2021.dvoutakt.cz

9. 7. – 16. 7. 2022

**TÁBOR
STARŠÍHO ŽACTVA**

pro děti ve věku 10–14 let
vklad: 2300 Kč
informace a přihlášky:
Miroslav Tvrdý, telefon: 777 116 239
miroslav.tvrdy@ptacekps.cz

16. 7. – 23. 7. 2022

TÁBOR RODIČŮ S DĚTMI I

pro děti ve věku 3–7 let
vklad: 1900 Kč/dítě, 2300 Kč/dospělý
informace a přihlášky:
Lenka Urbánková, telefon: 777 030 811
lenicka.nemeckova@centrum.cz

23. 7. – 30. 7. 2022

TÁBOR RODIČŮ S DĚTMI II

táborová základna pronajata
informace a přihlášky:
Eva Pěchová, telefon: 728 009 202
pechaeva@seznam.cz

30. 7. – 6. 8. 2022

TÁBOR RODIČŮ S DĚTMI III

pro děti věkově neomezeno
vklad: 1900 Kč/dítě, 2300 Kč/dospělý
informace a přihlášky:
Zuzana Veselá, telefon: 608 505 280
www.vrazne.net

6. 8. – 13. 8. 2022

TÁBOR MLADŠÍHO ŽACTVA

pro děti ve věku 6–9 let
vklad: 2500 Kč
informace a přihlášky:
Lenka Popovská,
telefon: 601 601 855
lenkapolachova@hotmail.com

13. 8. – 20. 8. 2022

TÁBOR RODIČŮ S DĚTMI IV

táborová základna pronajata
informace a přihlášky:
Petr Musil, telefon: 731 558 566

*Zájemcům, kteří chtějí získat
zkušenosti ve vedení táborů
nabízíme možnost stáží
na jednotlivých bžích.
Podrobné informace získáte
od vedoucích jednotlivých turnusů.*

TJ SOKOL KOVALOVICE

Okénko do historie fotbalu v Kovalovicích – začátky organizované kopané

Letos se konečně situace s covidem uklidňuje a život se vrací do normálních kolejí. Lidi už toho mají dost a je čas se nadechnout. Bohužel ruský prezident Putin se rozhodl obnovit hranice SSSR a obsazuje Ukrajinu. Zažili jsme to v osmašedesátém roce jako bratrskou pomoc. Nyní Putin hovoří o „mírové misi“. Evropa je blízko války, pojmu, který v civilizovaném světě v 21. století už by měl být přežitkem z učebnic dějepisu. Právě dějiny kovalovické kopané začínají ve válečném roce 1942, který pro český národ byl jeden z nejhorších (deportace Židů, heydrichiáda), a to je osmdesát let! Řádky se mi nepíší lehce. Po letech odkladu začínáme zateplovat náš dům a pracuje tady parta Ukrajinců, která se činí od rána do 18. hodiny včetně sobot. Mají můj respekt a sdílím jejich obavy, co se děje u nich doma. Doufám, že dům se podaří zateplit, a hlavně ukrajinskou krizi vyřešit. Následky konfliktu by mohly být katastrofální.

Vracím se k hlavnímu tématu k historii fotbalu. Úvodem předesílám, že nejsem rodákem ani pamětníkem, a tak využívám formou citace možných zdrojů jako je kronika Kovalovic a výroční ročenky klubu.

Kopaná se hrála v Kovalovicích již předtím, než byla organizována, a to mládeží na místech, kde to bylo možné za skromného vybavení často i bosky. Kdo chtěl hrát soutěžní fotbal, měl příležitost v sousedních Křenovicích. Fotbal zde byl založen v roce 1934 jako SK Křenovice. Sportovní klub byl činný do roku 1949, kdy byla jeho činnost pro nedostatek hráčů pozastavena. K obnovení činnosti došlo v roce 1956 pod novým názvem Sokol Křenovice. Hřiště bylo původně (1924–1945) za kulturním domem "na place pro mlátičku", v letech 1945–1949 se hrál fotbal v obci na různých místech. V roce 1956 byla činnost zahájena opět za kulturním domem. Prostor pro současné hřiště byl získán v roce 1959, v tomto roce byly vysazeny topoly kolem hřiště, objekt šaten byl postaven o dva až tři roky později svépomocí členů oddílu z materiálů z bouraček apod. Jako

Horní řada: Jaroslav Bureš – vedoucí, Ludvík Zdráhal, Josef Navrátil, Miroslav Miller. Prostřední řada: Miroslav Baroš, Ladislav Zdráhal, Jan Gruma, Ladislav Vymazal, Oldřich Srbecký. Dolní řada: Jiří Altmann, Jaroslav Bureš, Jaromír Šuta, Antonín Hánoš, Jaroslav Foltýn.

první zde hrál František Přivřel, dále Bohumil Vojáček, Miroslav Müller a Josef Chytil jako brankář.

Lidi zapálených pro fotbal bylo v Kovalovicích více, a tak v letech 1938–1939 byl po vedení obce v čele se starostou Foltýnem požadován pozemek jako plácek na hraní fotbalu. První posezení v pohostinství U Dubců však nedopadlo příznivě, protože pozemky v době krize byly obdělávány k obživě.

Mládež dál podporovali pánové Vojáček, Zdráhal, Kavka a Tkáč a podařilo se začít s úpravami ve Zmole po Šimčíkovým stavením na místě dnešního hřiště. Zde bylo místo zarostlé olšemi, kde uprostřed protékal potok. Ten se v zimě přehradil, aby vznikl rybník a mohlo se na ledu klouzat, brusle měl málokdo. Tak se stalo, že zavazující olše se usekly a plácek se postupně zvětšoval. Dnes je vidět za dolní brankou, jak to asi vypadalo. Roste tam spousta zeleně a ústí kanalizace do toku Syrovátka, která ústí v Křenovicích do Vlčídolky.

Bohužel situace se začínající okupací pohraničí byla složitá. Obsazením celého území Čech a Moravy vznikl protektorát, kterým byly zrušeny veškeré politické strany a organizace

jako Sokol. Byly zakázány taneční zábavy, ale ne ochotnická divadla, která podléhala cenzuře. Přesto i v Kovalovicích se hrálo divadlo s velkým úspěchem. Mládež se měla čím bavit, byla soudržnější. Tehdejší vedení obce povolilo Zmolu upravovat. To se dočteme i v zápisu obecní kroniky.

1942: V červenci si mládež upravuje hřiště pod Šimčíkovým na trávníku.

1943: 17. 4. první jarní bouře. Mládež rozšiřuje hřiště a zaváží zmolu u Holíkového. 8. 8. oslava hodků, houpáčky, střelnice. Obnova znovu opraveného hřiště.

V prvé řadě bylo nutné odvodnit ze tří stran potoky položením betonových skruží. Ty se dovážely z Kojetína vlastními povozy zdarma, ochota lidí byla veliká. Jedinou mechanizací byla stavební kolečka, lopata, rýč a krumpáč. Později byla zapůjčena z cihelny v Popůvkách úzkorozchodná kolej i s vozíky na převoz zeminy z odkopávaných břehů. Škoda, že z té doby se nezachovala foto třeba i cihelny v Popůvkách, která byla u silnice na Křenovice a po skončení činnosti sloužila jako skládka komunálního odpadu. Práce pokračovaly a v roce 1942 bylo hřiště způsobilé ve stavu, kdy se mohlo začít hrát. Jeho rozměry však

byly daleko menší než dnes. Slavnostní otevření hřiště bylo na kovalovské hody, tj. začátkem srpna. Jako soupeř byly pozvány již zmiňované SK Křenovice, které hrály kvalitní kopanou. Za Kovalovice hostovali hráči prostějovských ligových klubů, taktéž ligový hráč, rodák z Kojetína, Oldřich Juříček. Z Kovalovic hráli brankař Josef Chytil, dále Miroslav Miller, Alois Vymazal, Ladislav Zdráhal, Jaroslav Šuta, Čeněk Zaoral a Bohumil Voják. První historický zápas vyhrály Křenovice 4:1.

Následovalo založení sportovního klubu a přihlášení do organizovaných soutěží u tehdejší Hameleho hanácké župy fotbalové, která měla sídlo ve Zlíně. O to se v té době největší měrou zasloužil Bohumil Voják, který v letech 1939–1944 pracoval v Kojetíně s tehdejším předsedou FK DSK Kojetín Oldřichem Hromadou. Tehdejší Dělnický sportovní klub měl skromné hřiště na Záluří. Pan Hromada ochotně radil a propůjčil stanovy, tím velmi přispěl k tomu, že DSK byl garantem založení SK Kovalovice.

Fotbalová župa byla řízena přísným finančním režimem. Fotbalové kluby musely odvádět určitou část financí na župní řízení, a proto při založení klubu musel být zvolen takový předseda, který byl vlastníkem určitého majetku, aby vedení župy mělo jisté zaplacení příspěvků. Proto byl požádán Vladimír Večerka, který spolu s Bohumilem Vojákem na župě ve Zlíně podepsali stanovy o založení SK Kovalovice, a tím se stal Vladimír Večerka prvním předsedou. Bylo ustanoveno první mužstvo, a protože bylo v té době v Kovalovicích dostatek mládeže, byla rovněž přihlášena rezerva „B“ mužstvo. Už v té době měla kopaná v Kovalovicích velmi dobrou úroveň. A je chválné, že i dnes úspěšně navazuje na tradice svých předků.

Na dokreslení úspěšného působení ve válečných letech zápisy z obecní kroniky.

1944: 18. 1. vyměřuje inženýr od Beneše koupaliště. 8. 2. se začalo kopat koupaliště. 30. 4. sehrán na novém hřišti přátelský zápas SK Kovalovice proti SK Rataje. Vyhrály Rataje. 7. 8. konal sport. klub turnaj o pohár za účasti klubů Křenovic, Uhřčic a Bezměrova, pohár vyhrály Kovalovice. 29. 8. sehrán první mistrák s Mořicemi.

1945: 24. 6. fotbalový zápas, turnaj

o pohár hrály Kovalovice, Křenovice, Uhřčice a Bezměrov. 8. 9. pořádá sport. klub podruhé v obci maškarní karneval.

1946: Dne 12. 1. pořádá zdejší sport. klub svůj první ples.

A v těchto tradicích pokračuje klub i dnes, kdy kromě fotbalu pořádá společenské akce (dětské dny, večírky, hodovou zábavu, turnaj v kuželkách)

tak konečně letos to bude opět jak má být! Blíží se fotbalové jaro a týmy dávají své připomínky do termínové listiny. Proto jen připomínám první dva zápasy, které Kovalovice odehrají.

NE 27. 3. 2022 v 15.00 hodin

FC Želatovice B - Kovalovice

NE 3. 4. 2022 v 15.30 hodin

Kovalovice - Sokol v Pivíně

Jaroslav Bělka

Starí páni TJ Sokol Kovalovice 1992 – 50 let kopané. Stojící zleva: Bronislav Šimčík, Ladislav Pospíšil, Jaroslav Zapletal, Ladislav Hánoš, Eduard Večerka, Pavel Šrámek, Miroslav Svobodník. Zleva tři muži pod nimi: Vladimír Šimčík, Oldřich Červinka (Zlobice), Zdeněk Uhýrek. Zleva řada v podřepu: Josef Mirvald, Pavel Kusák, Josef Plesník, Jaroslav Hebnar, Alois Kříčka (Pitín), Rudolf Zapletal. Zleva sedící: Josef Chytil, Jaroslav Ohnoutek.

Sokol Kovalovice – 2. místo na turnaji mladších přípravek v Troubkách

INZERCE

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

Vystavení IHNEĎ PLATNÉHO dokladu
ekolikvidace Vašeho autovraku **NA MÍSTĚ**

Vyplatíme vám za váš autovrak
1000 až 3000 Kč

Autovrakoviště Třebětice - Roman Kamenec

Tel: **777 550 621** ODVOZ VRAKŮ ZDARMA

www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

**Ekologická likvidace
autovraků ZDARMA.**
Včetně potvrzení na místě.

1000 až 3000 Kč za váš vrak

Odvoz ZDARMA.

Dobrotice **776 719 631**

Staré pivní lahve • sklenice • krýgлы...

Sbírám a koupím staré pivní lahve s litými
nápis, sklenice, krýgлы, štamprle, pivní tácky,
předválečné pohlednice...

tel.: **734 282 081**

e-mail: prema.lahve@seznam.cz

PRODEJ DVOUGENERAČNÍHO DOMU (8+2)

LZE UPRAVIT PRO PENZION
14 KM OD KOJETÍNA
(DOBROMILICE 60)

TELEFON: 777 772 700

jorcon@jorcon.cz

CENA: 5,5 MIL. Kč

KOUPÍM GARÁŽ V KOJETÍNĚ PRO VLASTNÍ POTŘEBU

Děkuji za nabídky.
Telefon: **774 556 081**

PRONAJMU U KOJETÍNA BYT 2+1

se samostatným vchodem, moderně
a komfortně zařízený v rodinném domě
po rekonstrukci se zahradou, bazénem,
parkovacím stáním! Volné od května 2022.

Vhodné pro pár, manažera!

Telefon: **777 882 963**

PRODÁM STAVEBNÍ PARCELU NA RODINNÝ DŮM V BEZMĚROVĚ!

Oplocená, vjezd, IS, rovina.

Telefon: **777 882 963**

ZO ČSCH KOJETÍN

pořádá pod záštitou
senátorky parlamentu České republiky MUDr. Jitky Chalánkové,
náměstka hejtmána Olomouckého kraje Michala Záchy
a patronátu města Kojetína

TRADIČNÍ VÝSTAVU

králíků, holubů a drůbeže
s malou expozicí okrasného ptactva

a
farmářské trhy

5.- 6.3.2022

So 8:00 – 16:00 Ne 8:00 – 11:00

Chovatelský areál na Podvalí v Kojetíně

Přihlášky můžete posílat do 25.2.2022

na e-mailovou adresu csch.zo.kojetin@seznam.cz

Tombola a občerstvení = zajištěno 😊

1 500 Kč

na letní tábory

Připojte
se k nám

☎ 810 800 000

🌐 www.cpzp.cz

**Česká průmyslová
zdravotní pojišťovna**

30 let **zdraví v bezpečí**

VZPOMÍNKY

*Oči se slzami zarosily, zaplakaly bolem. Když jsme ti naposled dávali sbohem.
Pro tebe přestaly hvězdy svítit, slunce hřát, ale kdo tebe miloval, nepřestane vzpomínat.*

Smutný pro nás zůstává den 23. března 2022, kdy nás před jedním rokem
opustil milovaný tatínek, dědeček, bratr a švagr

pan František Vystavěl

S láskou vzpomínají děti František a Jitka s rodinou, sestry Hana a Milena s rodinou,
bratr Ladislav s přítelkyní Marií, přítelkyně Anna s rodinou.

Dne 16. března 2022 by se naše maminka a babička

paní Marie Šoltysová

dožila 75 let a 10. listopadu 2022 to bude osm let, kdy nás navždy opustila.

Stále vzpomínají dcera Pavlína s rodinou, syn Martin s rodinou a syn Jiří.

Tak jak z tvých očí zářila láska a добрota, tak nám budeš chybět do konce života.

Udělal jsem nač mě síly stačily a osud udělal co chtěl...

Dne 14. února by se dožil 43 let

pan Jiří Vacula

a 17. března vzpomeneme smutných deset let od jeho úmrtí.

Nikdy nezapomenou rodiče, děti Lucie, Nikola, Matyas, sestra Naďa s rodinou,
ostatní příbuzní a kamarádi...

Kdo byl milován, není zapomenut.

*Za Tvou rodnou vískou je tam hřbitov tichý,
tam za Tebou chodíme a tiše vzpomínáme.*

Dne 21. března 2022 by se dožil 65 let

pan Viktor Spáčil

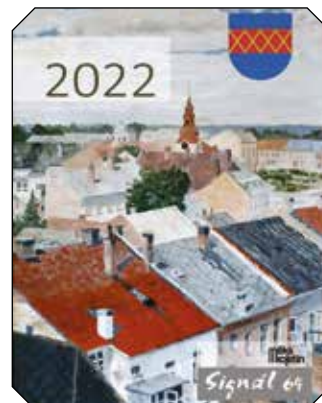
Vzpomínají manželka, synové Erik, Viktor a vnoučata.

POZOR SLEVA!!! KALENDÁŘE KOJETÍNA NA ROK 2022

XXXX
**KOJETÍN
2022**

*Pocta Hanáků
Marii Gardavské*

Stolní kalendář Kojetín na rok 2022 – Pocta Hanáků Marii Gardavské (10 Kč)

Nástěnný kalendář (A3) Signál 64 na rok 2022 (60 Kč)

Zakoupíte zde: Vzdělávací a informační centrum Kojetín, Masarykovo náměstí 8

POHLEDEM FOTOGRAFA

Tentokrát jsem vybral záběry starých, mizejících a možná i tak trochu romantických záběrů na některé domy v různých částech Kojetína.

Jiří Šírek

Potkali se u Kojetína, foto: svah

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 600 výtisků. Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01. IČ: 00368903. Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová. Redakční rada: Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Milan Zahradník. Úvodní fotografie: M. Drahotušská. Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649. Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.mekskojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj Za podepsané články i zkratkou si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.

